

זֶה הַשְּׁעָר לְהַצְדִּיקִים יָבוֹאוּ בוֹ

סֵפֶר

בְּמַחֲצֵת הַרְשָׁב"ו

דְּרָשָׁה

לְחִזּוּק לְמוֹד הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ

שֶׁנֶּאֱמַר ע"י כ"ק אֲדָמוֹר מִהֶאֱלָמִין שְׁלִיט"א

בְּבִיהַמ"ד עֲטָרַת יִשְׁעֵיהָ הָאֱלָמִין

בַּעֲיָה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ ת"ו

בְּשֵׁב"ק פְּרֻשֵׁת בְּהַעֲלוֹתָהּ תש"ע לפ"ק

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

בעי"ה"ק בית שמש תובב"א

אלול תש"ע לפ"ק

זְכִינוּ לְהוֹצִיא לְאוֹר סֵפֶר "אוֹרוֹת הַזְהָר"

וּבּו י"ב סְפָרִים - בְּנֶגֶד י"ב שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן

שֶׁכָּל הַמְּפִיץ הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ זוֹכֵה לְכָךְ

– הַהִבְטָחוֹת הַגְּדוֹלוֹת שֶׁל הַרְשֵׁב"י (בְּזֶהר תְּרוּמָה קכ"ח:)

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי זִיע"א:

מֵעִיד אֲנִי עָלֵי שָׁמַיִם וָאָרֶץ, שֶׁכָּל הַמּוֹזֵה אֶת הַרְבִּים [בְּהַפְסַת הַזְהָר הַקָּדוֹשׁ]

מִתְעַלֶּה בְּשִׁלְשׁ מַעְלוֹת, מִזֶּה שָׂאִין כָּל אָדָם זוֹכֵה לָזֶה

א. כּוֹפֵה אֶת מַלְכוּת הַרְשֵׁעָה.

ב. עוֹשֶׂה נִחַז רֹחַ וְעֵלוֹי לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

ג. מַעְמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִחָרַב, וּמַרְבֵּה שְׁלוֹם.

וְעַל זֶה מִבְּטִיחַ לוֹ הַרְשֵׁב"י:

א. זוֹכֵה לְרֵאוֹת בְּנִים לְבָנָיו.

ב. זוֹכֵה לְעִשִׂירוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה.

ג. זוֹכֵה לְעוֹלָם הַבָּא.

ד. אֵין שׁוֹם אֶחָד שֶׁיְכוּל לְהִזִּיק וּלְהַרְעֵ לוֹ.

ה. נִכְנָס לְשָׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן – וְאֵין מוֹזֵה בְּיָדוֹ.

ו. מְשַׁפֵּיעִים עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה לוֹ בְּכָל עֲנִינָיִם לוֹ וּלְזַרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.

ז. הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרְשֵׁב"י מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּתְבָּרַךְ בָּהֶם אֲבֵרָהֶם אָבִינוּ, שֶׁגַּם הוּא קָרַב אֶת כּוֹלָם לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

ח. הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרֵא לְאַרְבַּע מַחְנוֹת מְלֹאכִים עֲלִיוֹנִים וּמְלֹאִים אוֹתוֹ, וְנִכְנָס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים (גִּימְטְרִיא "סוּד"), שֶׁלֹּא זוֹכֵה בָּהֶם שׁוֹם אָדָם אֶחָר – וּמִיָּחָדִים רַק לוֹ.

שׁע"י "חֲבֵרָה מְזַכֵּי הַרְבִּים הָעוֹלָמִי"

מִפְעַל עוֹלָמִי לְהַצֵּלֶת הַדֵּת

רְחוּב נַחַל לְכִישׁ 24/8 רֵמַת בֵּית שֶׁמֶשׁ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

טל: 054-843-6784 / פֶּקֶס: 02-995-1300

מפתח הענינים

לספר "במחיצת הרשב"י"

- (א) שבת אחרי שבועות ז
- (ב) כל ברכאן דלעילא ותתא ביומא שביעאה תלין ח
- (ג) שבת קודש הוא רפואה בדוקה לכל החולאים ט
- (ד) מדוע נקרא שבת שלאחר שבת "שבת נא"ך שבועות ט
- (ה) כל הברכות שלמעלה ושלמטה מיום השבת הן משפעות מיום השבת י
- (ו) כשם שהאדם נוהג בגשמיות כן עליו לנהוג ברוחניות יא
- (ז) הלומד זהר ואפלו שעה אחת, באמירתו בלבד זוכה כאלו למד שנה תמימה בתורת הנגלה יא
- (ח) באו השבון – באו ונחשב חשבוננו של עולם יב
- (ט) האם יש לה מניית יותר כדאיות להשקעה בטובה יב
- (י) אפשר ללמוד על פי סדר הזהר היומי המחלק ל-354 ימים בשנה יב
- (יא) החפץ חיים בשיבתו בראדן צוה לכל הבחורים לגמור כל שבת את הזהר של כל פרשת השבוע יג
- (יב) אלו שלומדים זהר הקדוש יוכלו לענות על השאלה של צפית לישועה מפני שהם טרחו ועמלו להביא את המשיח יד
- (יג) מי שלא לומד זהר הקדוש מה יאמר בשמשיח יבוא יד
- (יד) בשמשיח יבוא, יראה באצבע על כל אלו שלמדו זהר הקדוש "אתה עזרת לי לבוא"! יד
- (טו) שלשים אלה יהודים מחכים שהרב יבוא יד
- (טז) כמה שיותר יהודים יצטרפו ללמוד והפצת הזהר הקדוש – מקימים באופן הכי הטוב את צפית לישועה טו
- (יז) בשמים כבר הסכימו לכה מזמן, רק מחכים עלינו שנקים טו

במהיצת הרשב"י

- יח) שער החמשים עתיד להתגלות בימי מלך המשיח..... טו
- יט) מי שאינו רוצה בלמוד הזהר, כי אם בלמוד הנגלה לבר, הרי הוא מתדבק באתר דמותא..... טז
- כ) "מי" זה השער החמשים המתגלה ללומדי הסוד..... טז
- כא) אי אפשר להגיע ללמוד תורה לשמה בלי תורת הסוד..... יז
- כב) העוסקים בתורת הסוד נצלים מן הנסיון..... יז
- כג) תורת הסוד היא קיום העולם..... יז
- כד) כמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך..... יח
- כה) אם ראית מלכיות מתגרות אלו באלו, צפה לרגלו של משיח..... יח
- כו) מה עוד נשמע בסין – שאל החפץ חיים וצ"ל..... יח
- כז) עבורכם חברתי את ספרי "נדחי ישראל"..... יט
- כח) איני נורא ואיום, מדת הדין מתוקה..... יט
- כט) אסונות אלו הם איתות מן השמים, רק למי שמבין את השפה..... כ
- ל) מדוחים בשעת אמת, אסונות טבע, פיגועי טרור, פצצות אטום..... כ
- לא) אנחנו לא צריכים שאחד יבא מסין ויגלה להחפץ חיים..... כ
- לב) נסים מתחדשים בכל יום ויום,..... כא
- לג) הר הגעש מוציא עשן גדול עד לב השמים..... כא
- לד) הצבא לא יוכל לעשות כלום..... כג
- לה) מה עשה הקב"ה בזכות שיש לנו כבר לערך 2000 שיעורים בזהר הקדוש..... כג
- לו) מה שקרה ביום שסימנו את ספר הזהר הקדוש היומי..... כג
- לז) באלפי רבבות סיומי הזהר בוודאי נזכה להבטחת הרשב"י..... כג
- לח) רבי שמעון בן יוחאי הציל את כל תושבי בית שמש מהטילים..... כד
- לט) הכל היה בזכות הזהר היומי שעבדו על זה יומם ולילה בבית שמש..... כד
- מ) אי אפשר לנצח רשע זה היטלר ימ"ש, ומלחמה זו לא תסתיים, אלא אם בן יקומו יהודים וילמדו זהר הקדוש..... כד
- מא) האדמו"ר מוויזניץ זי"ע בקש וקבל רשיון מיוחד להגיע למירון..... כה
- מב) כשאגיע לרבי שמעון אפעל כל מה שצריך..... כה

במהיצת הרשב"י

ה

- (מג) כבר נתקתי כל הקשרים של כל האמות הרוצות להרע לישראל – כי דבקתי בתנא הקדוש רשב"י..... כו
- (מד) הלומד בזהר הקדוש, מעורר ומפעיל וממשיך נשמת הרשב"י ממש בפשוטו ... כו
- (מה) באשר בן אדם רוצה להטהר כמה מלאכים עוזרים לו..... כו
- (מו) ישראל קדושים הם, ואחד ארגן כבר אלף סיומי זהר הקדוש..... כז
- (מז) בלתי לד' לבדו – פי האמת נר לרגלם..... כז
- (מח) העקר האמתי, הוא לזכות את כלל ישראל כמה שיותר, וחויץ מזה "הכל הבלים אמר קהלת הכל הבל"..... כז
- (מט) כמה מפעים ומחזק להפירם במלא הודם ותפארתם, אלו שיודעים הערך של למוד הזהר..... כח
- (נ) בזכותך יהודי לומד בשבת קודש שעה זהר הקדוש, אשר ערכו שוה לאלף שנה למוד פשט ביום חול – וכשלומד בשמחה, מכפל באלף – סף הכל מליון שנה ... כח
- (נא) היפלא מדוע באים וחוטפים, ומנדבים ללמוד הזהר..... כח
- (נב) קימו בעצמם "בוזו כסף בוזו זהב" – פי מה נחשב כסף וזהב, כנגד הצער של שכינתא בגלותא..... כט
- (נג) הבטחת הרשב"י שוה יותר מאלף צדקות שאתה נוטן..... כט
- (נד) כל המזכה את הרבים בהפצת הזהר הקדוש – משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה לו בכל ענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות..... כט
- (נה) המזכה את הרבים הוא היחסן הכי הגדול בשמים..... ל
- (נו) כל הפמליא של מעלה מדברים מאלו שלומדים זהר הקדוש..... לא
- (נז) מודעה רבא לאורייתא – דבר השוה לכל נפש ללא ספק..... לג
- (נח) אין צריך לפרט את כל הישועות והברכות האמורות ללומדי הזהר פי רבים הם לח.....

הטיבה ה' לטובים

הספר הזה נדפס

בנדבת הרה"ח מוהר"ר

חיים אברהם ישעיהו בן ביילא ושלמה

לרפואה שלימה במהרה

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחברתו הקדושה תעמוד לו למליץ יושר, שימלא ה' כל משאלות לבו לטובה ולברכה, בבריות גופא, פרנסה בשפע וברווח, עושר וכבוד, אריכות ימים ושנים טובים בבריאות השלימות, אכ"ר.

התנצלות המוציאים לאור

היות והשקענו עמל רב ודמים מרובים שיצא הספר לאור מבורר ומנופה בלא שגיאות [לפי כוחותינו], ובכל זאת אמר נעים זמירות ישראל שגיאות מי יבין, ואפשר שנשארו אי אלו טעויות הדפוס וכדומה - לכן בקשתינו מכל לומד בספר באם ימצא טעות להודיעינו, ותודה למפרע, כדי שנוכל לתקנו בהוצאה הבאה בעזרת ה'.

הבעלות וכל הזכויות אינן שמורות למחבר

כל אחד יכול לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, [וכל המעוניין יכול לקבל הטקסט חינם], לאחסן במאגר מידע, לסדר או לקלוט בכל דרך ובכל אמצאי אלקטרוני אופטי או מכני אחר - כל חלק שהוא מהחומר בספר זה ובכל הספרים שהוצאנו לאור, הן ליחיד, הן לשימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה מותר ומצוה בהחלט בלא רשות מפורשת בכתב, ואם אחד מעוניין להדפיס נעזור לו בכל כוחותינו להוציא לאור בפחות מדמי עלות הספר.

סֵפֶר

בְּמַחֲצֵת הַרְשָׁב"י

מִדְבַּרֵי דְרָשָׁה

לְחִזּוּק לְמוֹד הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ

שְׁנַאמַר ע"י כ"ק אַדְמו"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

בְּבֵית הַמּוֹדֵרֵשׁ "עֵטֶרֶת יִשְׁעִיה - הָאֲלָמִין"

בְּעִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ ת"ו

בְּשַׁב"ק פְּרִשְׁת בְּהַעֲלוֹתָךְ תִּש"ע לִפ"ק

(א) שֶׁבֶת אַחֲרֵי שְׁבוּעוֹת

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה' – אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים כַּעַת בַּחֹדֶשׁ סִיוֵן אַחַר קַבְלַת הַתּוֹרָה, וּמוֹבָא בְּשֵׁם כִּמָּה מִתְלַמִּידֵי בַעַל שֵׁם טוֹב זי"ע, שֶׁאֲמָרוּ פֶּתַגִּם בְּאִיִּדִישׁ בְּשַׁבַּת שֶׁל אַחַר חַג הַשְּׁבוּעוֹת: "שַׁבַּת נֶאֱכָר שְׁבוּעוֹת" – שַׁבַּת נֶאֱכָר שְׁבוּעוֹת. מִשְׁמַעוֹת הַפֶּתַגִּם הוּא כֵּן: בְּשַׁפַּת הָאִיִּדִישׁ לְמִילָה "נֶאֱכָר" יֵשׁ שְׁתֵּי מִשְׁמַעִיּוֹת, מִשְׁמַעוֹת אַחַת הוּא מִלְשׁוֹן "אַחֲרֵי", וּמִשְׁמַעוֹת נּוֹסֶפֶת מִלְשׁוֹן "עוֹד" אוֹ "עַדִּיין" שְׁבוּעוֹת. וְכֵן כֹּאשֶׁר אֹמְרִים "שַׁבַּת נֶאֱכָר שְׁבוּעוֹת" יֵשׁ לִכְךָ שְׁתֵּי מִשְׁמַעִיּוֹת, אַחַד שֶׁהַשַּׁבַּת הִיא אַחֲרֵי שְׁבוּעוֹת, וּמִשְׁמַעוֹת נּוֹסֶפֶת שֶׁהַשַּׁבַּת הִיא עַדִּיין שְׁבוּעוֹת. וְעַל זֶה הָיוּ מִמְלִיצִים הַצַּדִּיקִים, שְׂרַגִּילִים לְקִרְוָא

בְּמַחֲצֵית הַרְשָׁבִי

לשבת זו "שבת נאך שבועות" במשמעות שהשבת היא אחרי שבועות, אך יש בכך משמעות נוספת, שהשבת שאחרי חג השבועות, היא עדיין חג השבועות. מה משמעות הביטוי?

ישנם הרבה פירושים על זה, אחד הפירושים שלחג השבועות יש תשלומים במצוות עליה לרגל והבאת קרבנות הרגל עד שבעה ימים אחר הרגל, וכו'. ושבת שאחר כך ממשיך עדיין קדושת חג השבועות כמו שבעת ימי החג.

ואפשר לפרש טעם נוסף על זה: כידוע, פרשת נשא, היא הארוכה ביותר בתורה, ומאמרי הזוהר הקדוש עליה, הארוכים מכל הפרשיות, ומדוע - ? אמר הגאון הקדוש בעל חידושי הרי"ם זצ"ל - משום שהם נקראים בשבת שאחרי חג מתן תורה, בלהט הצימאון לתורה, נבחן בעצמנו להט זה!

ובזה נבין מה שאנו קוראים השבת אחר שבועות "שבת נאך שבועות", "שבת עוד שבועות" כי זכינו בשבועות לקבלת התורה ולהיכנס בחמשים שערי קדושה, ונמשך התלהבות וצמאון התורה גם לשבת זו.

(ב) כָּל בְּרַכָּאן דְּלְעִילָא וְתַתָּא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תְּלִין

עוד אפשר לבאר: איתא בזוה"ק (שמות דף פ"ח ע"א) **כל ברכאן דלעילא ותתא ביומא שביעאה תליין**, וכל הענינים של משך השבוע בין ברוחניות בין בגשמיות נתברכין ונשפעין כבר מקודם, וא"כ כיון ששבת הוא בחינת אהבה, נתן לנו השי"ת את השב"ק, כדי שיועיל כח השבת לעשות תשובה מאהבה, שלא ישאר שום רושם של פגם לדורות. והרה"ק רבי פנחס מקאריץ זי"ע אמר, ששבת לפני החתונה כולל כל החתונה, וממילא בחג השבועות שהוא החתונה בין ישראל לאבינו שבשמים, נשפעים כל מיני שפע ברכה והצלחה, עוד מהשבת הקודם, ובפרט בלימוד תורת הסוד ששבועות הוא העת הרצון לזה, כמבואר בספרינו **"נשמת הרשב"י"** באריכות, וממילא

"שבת נאך אחר שבועות", הוא עוד שבועות. וכך הוא ממשיך לכל שבתות השנה.

ג) שֶׁבֶת קוֹדֵשׁ הוּא רְפוּאָה בְּדוּקָה לְכָל הַחוֹלָאִים

ועיין בספה"ק נועם אלימלך (פרשת תרומה, על פסוק ועשו ארון עצי שטים), וידוע גם דהשבת קודש הוא רפואה בדוקה לכל החולאים, ומובא בספר תפילה למשה (פרשת ויקהל) שסיפרו להרה"ק החוזה מלובלין זי"ע אודות הקמיעות של הרה"ק רבי משה לייב סאסובער זי"ע, שהיה כתוב בהם **"שבת"** וכו' והוא קמיע של תחלואים עיי"ש. ובספה"ק תפארת שלמה (פרשת משפטים) פי' עד"ז הפסוק רק שבתו יתן ורפא ירפא, **שבת"ו** רומז לשבת, מלשון **שבתו** – יתן ועל ידי זה ורפא ירפא, דשבת הוא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא, עיי"ש.

ד) מְדוּעַ נִקְרָא שֶׁבֶת שְׁלֵאֲחֵר שֶׁבֶת "שֶׁבֶת נֶא"ךְ שְׁבוּעוֹת

והנה כמו שהשבת הוא משפיע לכל ימות השבוע, כמו כן מצינו לאידך גיסא, דבששת ימי המעשה צריכים לעשות הכנה לשבת, כמו שארז"ל (ביצה דף ט"ז ע"א), ועיין רמב"ן ז"ל (בפרשת יתרו, על פסוק זכור את יום השבת לקדשו), ומזה הטעם אנו אומרים בשיר של יום, היום יום פלוני בשבת, כמו שכתב הרמב"ן ז"ל (בפרשת יתרו שם) בשם המכילתא, רבי יצחק אומר, לא תהא מונה כדרך שהאחרים מונים, אלא תהא מונה לשם שבת. ופירושה, שהגוים מונין ימי השבוע לשם הימים עצמן, יקראו לכל יום שם בפני עצמו, או על שמות המשרתים, כנוצרים, או שמות אחרים שיקראו להם, וישראל מונים כל הימים לשם שבת, אחד בשבת, שני בשבת, כי זו מן המצוה שנצטוינו בו לזכרו תמיד בכל יום, וזה פשוטו של מקרא, וכך פירש רבי אברהם אבן עזרא, עכ"ל הרמב"ן ז"ל שם. ולפי זה יובן שפיר מדוע נקרא שבת שלאחר שבת **"שבת נא"ך שבועות"**, דחג השבועות שהיה באמצע השבוע הוא הכנה לשבת הבאה, כיון שצריכים לעשות הכנה לשבת בכל ששת ימי המעשה, וע"כ עדיין יש השפעה מיום מתן תורה על השבת הבאה.

וכן הדבר גם לאיך גיסא, דשבועות יש לו כח משבת שלפניו, כיון דכל ברכאין דלעילא ותתא ביומא שביעאה תליין, וכמו שכתב באור החיים הקדוש (פרשת בראשית) על פסוק כי בו שבת וגו', עיי"ש עוד.

ולפי זה צריכים לומר דמה שניתנה תורה בחג השבועות היתה ג"כ מכח השבת שלפניו, כדי שיהא קיום לתורה אצל ישראל, כיון דכל ההשפעות תלויים ביום השבת. ובאמת נצטוו ישראל על השבת במרה, לפני מתן תורה, כי ממנה מתחיל כל קיום התורה, ועוד אמרו חז"ל על הפסוק "שומר שבת מחללו", שכל השומר שבת קודש מחול לו, ונקרא כשומר כל התורה כולה, וכן כתוב בזה"ק (פרשת יתרו דף פח):

וכיון שחיבה יתירה נודעת לה לשבת ביום מתן תורה, ע"כ שפיר קורים גם לשבת שלאחריו **שבת "נאך" שבועות**, פירוש שעדיין הוא שבועות, דהרי חג השבועות יום מתן תורה מורה על חשיבות השבת וכאמור, דהשבת משפיע על ימות השבוע הבאה, וימות השבוע הם הכנה לשבת קודש, וכתב האריז"ל דג' ימים ראשונים א-ב-ג- נשפעים משבת שעברה וג' ימים הבאים ד-ה-ו- מכינים לשבת הבאה, כמו כן שבועות נשפע משבת שעברה ומכין לשבת הבאה, יוצא שהמכין לשבת בהעלותך הוא חג השבועות ולכן נמשך קדושתו לשבת הבאה.

ועוד יש לומר בביאור הענין מפני מה השבת שלאחר חג השבועות, נקרא **שבת "נאך" שבועות**, דהרי נאמר במסכת שבת (דף פו:): ודכולי עלמא בשבת ניתנה תורה לישראל, והיה בז' בסיון (עי' קדושת לוי שהבאנו לעיל) על כן אף בשנה שחל באחד מימות השבוע גם כן יש שבת "נאך" שבועות, כיון דבשבת ניתנה תורה נמצא שהיה לקבלת התורה סיוע מהשבת.

(ה) פֶּל הַבְּרִכוֹת שְׁלִמְעֵלָה וְשְׁלִמְטָה מִיּוֹם הַשְּׁבִיט הַזֶּה מִשְׁפָּעוֹת מִיּוֹם הַשְּׁבִיט

מורי ורבותי! בואו חשבון: הזוה"ק אומר פֶּל בְּרִכָּאן דְּלַעֲלֵא וְתַתָּא, בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תְּלִיין. הביאור בזה: **כל הברכות שלמעלה ושלמטה מיום**

השבת הן משפעות מיום השבת ותאנא, אמאי לא אשתכח מנא ביומא שביעאה, [ושנינו מדוע לא ירד במדבר המן ביום השבת?] משום דההוא יומא, מתברכאן מיניה כל שיתא יומין עלאין, [היות שהשבת הוא היום שמתברכין ממנו כל ששת הימים [הספירות] העליונים], וכל חד וחד יהיב מזוניה לתתא, כל חד ביומוי, [וכל אחד ואחד מהעליונים משפיע מזון למטה, כל אחד ליומו], מההיא ברכה דמתברכאן ביומא שביעאה [וכל זה מאותה הברכה שהעליונים מתברכין ביום השבת].

(ו) כָּשֶׁם שֶׁהָאֲדָם נוֹהֵג בְּגִשְׁמִיּוֹת פֶּן עֲלִיו לְנִהֵג בְּרוּחָנִיּוֹת

אומר החפץ חיים: כָּשֶׁם שֶׁהָאֲדָם נוֹהֵג בְּגִשְׁמִיּוֹת פֶּן עֲלִיו לְנִהֵג בְּרוּחָנִיּוֹת, ועליו לבדוק היטב היכן משקיע את מניוּתוֹ, שלא יניח כספו על קרן הצבי והמשיל משל אשר כל סוחר וכל עשיר יודע שכדי להיות שתף לעסק, עליו לבדוק את כדאיותו של העסק, האם העסק יניב תשואות כדאיות? האם ירויח מהענין? האם יצא ביתרה? כדי שחס ושלום לא יפסיד בעסק ולא יפול בפת, פן מחזיקי התורה עליכם לברר ולדעת כיצד להשביח את העסק: אמנם הנכם מחזיקים מוסדות התורה, וזכיות הלומדים נזקפים לחשבונכם, אבל הנכם יכולים להרויח הרבה יותר, הנכם יכולים להכפיל באלפי אלפים את זכיותיכם, הנכם יכולים באותו הזמן ובאותו הכסף לצבר עוד יותר זכיות.

(ז) הַלּוֹמֵד זֶהָר וְאָפְלוּ שָׁעָה אַחַת, בְּאֻמִּירְתּוֹ בְּלִבְדּוֹ זוֹכָה בְּאֵלּוּ לְמוֹד שָׁנָה תְּמִימָה בְּתוֹרַת הַנְּגִלָּה

ובמה דברים אמורים? - יודע גדל החיוב וגדל השכר למי שלומד הקבלה, כי למוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עלמין, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה (לשון הפסא מלך, תקוני זהר מ"ג). ולמי שלא יודע ומבין בקבלה, עולה למוד הזהר הקדוש אפלו בגירסא, לערוך למוד הקבלה (כף החיים סימן קנ"ה). פרושו של דבר, שהלומד זהר ואפלו שעה אחת, באמירתו

בלבד זוכה כאלו למד שנה תמימה בתורת הנגלה, וכאשר לומד בשמחה הכפיל זכיותיו כפול אף, כדברי האורחות צדיקים: שהלומד מתוך שמחה שנה כאלף פעם ממי שאינו לומד מתוך שמחה. (אורחות צדיקים שער השמחה).
ואמר רבנו יוסף חיים זיע"א: דהלומד שעה בשבת קודש, שנה אף פעמים למוד בימות החול. (בן איש חי פרשת שמות שנה שניה)

ח) באו חשבון – באו ונחשב חשבוננו של עולם

"על כן יאמרו המושלים באו חשבון" – אלו המושלים ביצרים, באו ונחשב חשבוננו של עולם (ב"ב עח:): כיצד שעה אחת של למוד זהר הקדוש בשבת קודש, עולה לערך מליון שנה למוד פשט בימי החול. - כעת באו חשבון: דלמוד שעה אחת זהר הקדוש שנה לערך שנה למוד פשט, ובשבת מכפל באף, ובשמחה שוב מכפל באף, סך הכל, עולה למודו לערך מליון שנה.

ט) האם יש לה מניית יותר כדאיות להשקעה בטוחה

האם יש לה מניית יותר כדאיות להשקעה בטוחה, שמונה לנצח נצחים?
האם מצאת עסק מצלח יותר? האם קיימת שתפות ברוכה יותר? ודאי הנך רוצה לדעת כיצד תוכל לזכות בכך?

כל ישיבה, כולל או כל מוסד תורני שהנכם תומכים בו, בקשו שילמדו לפחות שעה שבועית של זהר.

י) אפשר ללמוד על פי סדר הזהר היומי המחלק ל-354 ימים בשנה

כל בחור או אבך, יכול ללמוד זהר הקדוש בין הסדרים, ובפרט בשבת קודש שמעלתו גדולה - ואפשר ללמוד על פי סדר הזהר היומי המחלק ל-354 ימים בשנה. - ולדגמא: בישיבה של 500 בחורים - ילמדו 12 דקות בלבד בכל יום - וכך יוכלו לסיים את כל ספר הזהר חמש מאות פעמים

בְּשָׁנָה, וּב-24 דְּקוֹת בְּיוֹם יִזְכּוּ לְאֶלֶף סִיּוּמִים, וְכִידוּעַ דְּבִאֶלֶף סִיּוּמִים כְּאֶחָד, תִּכְרַךְ מִבִּיא הַגְּאֻלָּה. ("תּוֹרַתּוֹ מִגּוֹן לְנו").

בְּכַף תִּצְבֵּר מְלִיוֹנֵי זְכוֹת בְּאוֹתוֹ הַכֶּסֶף וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן, תִּרְוִיחַ תְּשׁוּאוֹת בְּאַחֻזִים הַכִּי גְבוּהִים שְׁקִימִים בְּעוֹלָם הַנְּצַח. - וְזֶהוּ תִּרְגּוּמוֹ שֶׁל הַזֵּהר (בְּהַעֲלוֹתָךְ ק.ג): "בֹּא וּרְאֵה הַכְּתוּב: 'לְזַבּוֹלָן אָמַר שְׂמַח זְבוּלָן בְּצִאֲתָךְ וַיִּשְׁשָׁכֶר בְּאֵהֶלְיָךְ', מִלְּמַד שֶׁנִּשְׁתַּתְּפּוּ יַחַד, זֶה יוֹצֵא וְעוֹשֶׂה מִלְחָמָה, וְזֶה יוֹשֵׁב וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה, וְזֶה נוֹתֵן חֶלֶק לָזֶה... וַיִּשְׁשָׁכֶר חֶלְקוֹ בַּתּוֹרָה, וְנוֹתֵן לְזַבּוֹלוֹן חֶלְקוֹ בַּתּוֹרָה וְדַאי, וְעַל כֵּן נִשְׁתַּתְּפּוּ יַחַדְיוֹ, שְׂיִתְבָּרַךְ זְבּוּלוֹן מִיִּשְׁשָׁכֶר, כִּי הַבְּרָכָה שֶׁל הַתּוֹרָה הִיא בְּרַכַּת הַכֹּל."

יֵאָדָּם הַחֲפֵץ חַיִּים בִּישִׁיבָתוֹ בְּרֵאדִין צוּה לְכָל הַבְּחוּרִים לְגַמֹּר כָּל שַׁבַּת אֶת הַזֵּהר שֶׁל כָּל פְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ

וּבזֶה יִכּוּלֵּין לַהֲבִין לְמָה הַחֲפֵץ חַיִּים בִּישִׁיבָתוֹ בְּרֵאדִין צוּה לְכָל הַבְּחוּרִים לְגַמֹּר כָּל שַׁבַּת אֶת הַזֵּהר שֶׁל כָּל פְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ הַגַּם שְׁלוֹקַח הַרְבֵּה שְׁעוֹת, וּרְבֵי חַיִּים וּוִיטָאֵל, הַכֶּסֶא מֶלֶךְ, הַבֵּן אִישׁ חֵי, וּרְבֵי מֵרַדְכֵי שְׂרַעֲבֵי זִיע"א, וּבִפְרִט עִם חִידוּשׁוֹ שֶׁל הָאוֹרְחוֹת צְדִיקִים, שֶׁאִמְרוּ שֶׁשְׁעָה אֶחָד זֹהוּ הַקְּדוּשׁ בַּשַּׁבַּת שׁוֹה לַחֲשׁבוֹן שֶׁל מִלְיוֹן שָׁנָה תּוֹרָה. זֹאת אוֹמֶרֶת חֲשׁבוֹן שֶׁל מֵאָה אֶלֶף אֲבֵרָכִים שְׁלוֹמֵדִים 10 שְׁעוֹת בְּיוֹם אֶחָד - אַתֶּם שׁוֹמְעִים? כֵּן מֵאָה אֶלֶף אֲנָשִׁים לּוֹמְדִים בְּיוֹם אֶחָד כָּל אֶחָד 10 שְׁעוֹת, יוֹצֵא הַחֲשׁבוֹן שֶׁל מִלְיוֹן שְׁעוֹת תּוֹרָה הַנִּגְלָה וְאֵנַחְנוּ לּוֹמְדִים שְׁעָה אֶחָת בַּשַּׁבַּת זֹה"ק מִקְבָּלִים אֶת הַשְּׂכָר הַזֶּה - וְעוֹד יוֹתֵר שֶׁמִּקְבָּלִים שְׂכָר עַל תּוֹרָה לְשִׁמְהָ כִּי תּוֹרָת הַסּוּד הוּא תּוֹרָה לְשִׁמְהָ (רֵאָה אוֹר הַזֵּהר). בֹּא וּרְאֵה כִּמָּה גְדוֹל כַּח הַשְּׂמַחָה שֶׁאֵלִישַׁע הַנְּבִיא כֹּאשֶׁר רָצָה שֶׁתִּשְׁרַח עָלָיו רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ בִּיקֶשׁ שִׁינְגְנוּ לִפְנֵינוּ שֶׁנֶּאֱמַר (מִלְכִים ב פֶּרֶק ג טו) וְעַתָּה קָחוּ לִי מִנְּגוֹן וְהִיָּה כְּנִגּוֹן הַמְּנַגֵּן וְתִהְיֶה עָלָיו יָד ה'. וְכַתּוּב בַּזֹּהר"ק שֶׁכָּל הַשְּׁלִימוֹד יוֹתֵר עֵמוֹק וּפְנִימִי כִּי בּוֹנֵה שָׁמַיִם עֲלִיוֹנִים וּמִגִּיעַ לְעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים. עַתָּה מִבִּינֵים אֵיךְ שֶׁהַזֵּהר הַקְּדוּשׁ שֶׁהוּא לִימוּד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, עִם הַשְּׂמַחָה שֶׁגַם הִיא מִחֶלֶק הַפְּנִימִי שֶׁל הַנְּשִׁמָּה, וּבַשַּׁבַּת קוֹדֵשׁ שֶׁהוּא עוֹלָם הַנְּשִׁמוֹת - מֵעֵין עוֹלָם הַבֵּא, עִרְכֶם גְבוּה מְאוֹד לְעֶרֶךְ מִלְיוֹן שָׁנָה תּוֹרָה.

(יב) אֱלוֹ שְׁלוֹמֵי־דִים זֶה־ר הַקְּדוֹשׁ יוֹכְלוּ לַעֲנוֹת עַל הַשְּׂאֵלָה שֶׁל צִפְיֵת לִישׁוּעָה מִפְּנֵי שֶׁהֵם טָרְחוּ וְעָמְלוּ לְהַבִּיא אֶת הַמְּשִׁיחַ

עתה אלו שלומדים זהו"ק יוכלו לענות על השאלה של ציפית לישועה מפני שהם טרחו ועמלו להביא את המשיח, ועוד שכשישאלו אותם עסקת בתורה? הם יענו! אני למדתי כל יום זהו"ק ובפרט בשבת, ולמדתי כמו מאה אלף אברכים ביום אחד 10 שעות. ועוד זיכיתי לאחרים שילמדו בזוה"ק, כדי שהמשיח לא יהיה בצער.

(יג) מִי שֶׁלֹּא לֹמֵד זֶה־ר הַקְּדוֹשׁ מָה יֹאמֵר בְּשִׁמְשִׁיחַ יָבוֹא

ומי שלא לומד זהו"ק מה יאמר כשמשיח יבוא, מה עשיתי לקירוב הגאולה, ובאיזה פנים יקבל את המשיח, אם יזכה.

(יד) בְּשִׁמְשִׁיחַ יָבוֹא, יֵרָאֶה בְּאֶצְבַּע עַל כָּל אֱלוֹ שְׁלֹמְדוֹ זֶה־ר הַקְּדוֹשׁ "אַתָּה עֲזַרְתָּ לִי לְבוֹא"!

והרי ידוע כשהמשיח יבוא, יראה באצבע על כל אלו שלמדו זהו"ק אתה עזרת לי לבוא. ואיזה בווה יהיה למי שלא עזר לו לבוא, ואיזה מין ציפית לישועה הוא אם לא עווה שום פעולה למענו.

(טו) שְׁלֹשִׁים אֶלְף יְהוּדִים מְחַפִּים שְׁהָרֵב יָבוֹא

ונספר סיפור נפלא מבעל בית הלוי זצ"ל, רבה של סלוצק שהיה מגדולי הדור, ואחר שנים עבר לוורשה, סיפרו שבעיר בריסק אחר שהרב עזב, נשאר אלפי יהודים והיו צריכים רב, אז הכינו משלחת של אנשים נכבדים ואמרו להם ללכת לעיר וורשה לבקש מבעל בית הלוי להיות רב העיר. אמרו לו כך וכך שיש גדולי עולם שישבו בה לפניו, וכעת אין מי שישב על כסא הרב, הרב סרב בתוקף. "עמי היתה ושלחתיה". לא חסר לי כלום כאן, די לי מרבנות. התחילו לפייסו וכו' ולא עזר כלום. בסוף קם אחד ואמר:

"מחילה מכבוד הרב, אבל הרב צריך לדעת שבעירנו בריסק, מחכים שלושים אלף יהודים שהרב יבוא, וכי הרב יכול לסרב?! ברגע ששמע זאת הרב, אמר ששום תירוץ לא יעזור, ואם יהודים מחכים אי אפשר להתעכב. אמר ה"חפץ חיים, מכאן רואים כאשר מחכים כל כך הרבה יהודים – אין יכולים להתעכב, כך כלפי השמים, אם יראו בשמים שאנחנו מחכים באמת לביאת המשיח, לא יוכלו יותר לעכב את ביאתו!

טז) פְּמֹה שְׂיֹתֵר יְהוּדִים יִצְטָרְפוּ לְלִמּוּד וְהַפְצַת הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ – מְקִימִים בְּאֶפֶן הַכִּי הַטּוֹב אֶת צְפִיַּת לִישׁוּעָה

אם כך אין הדבר תלוי אלא בנו, וכמה שיותר יהודים יצטרפו למפעל הקדוש בלימוד והפצת הזוהר הקדוש שבזה מקיימים באופן הכי הטוב את ציפית לישועה, בוודאי תיכף מן השמים ישלחו לנו את משיח צדקנו במהרה בימנו ברחמים אמון!

יז) בְּשָׁמַיִם כָּבֵד הַסְפִּימוּ לְכַף מִזְמָן, רַק מְחַפִּים עָלֵינוּ שְׁנָקִים

מורי ורבותי! הרעיא מהימנא - משה רבינו, אליהו הנביא, ורבי שמעון בן יוחאי אומרים לנו, שכשנלמד זוה"ק נצא מן הגלות ברחמים, הבה נתבונן, בשמים כבר הסכימו לכך מזמן, רק מחכים עלינו שנקיים וכידוע שחייבים קודם איתערותא דלתתא כמבואר בזוה"ק (פרשת לך לך דף ע"ז:), הלא בוודאי כאשר יראו בשמים שאנו לומדים זוה"ק, זאת אומרת שאנו מחכים באמת לביאת המשיח, תיכף נגאל ברחמים.

יח) שַׁעַר הַחֲמֻשִׁים עֲתִיד לְהִתְגַּלּוֹת בְּיָמֵי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ

בתפלת אֶתְהָ בְּחֻרְתָּנוּ שְׂאוּמְרִים לְפָנַי תִּיקוּן לַיִל שְׁבוּעוֹת פְּתוּב בְּזֶה הַלְשׁוֹן: אֶהְבֶּת אוֹתָנוּ וגו', וְהִבְדַּלְתָּנוּ מִטְּמֵאת מְצָרִים וגו', וְהִכְנַסְתָּנוּ לְחֲמֻשִׁים שְׁעָרֵי קְדוּשָׁה בְּיוֹם הַזֶּה, עַד כָּאן, מִשְׁמַע דְּבִיּוֹם זֶה זֹכִים לְשַׁעַר הַחֲמֻשִׁים שֶׁל בֵּינָה וְקְדוּשָׁה. וּמְקוּרָו בְּתִיקוּנֵי זוֹהַר (תיקון כא וכג) דְּנִכְתָּב

בתורה חמשים פעמים יציאת מצרים שעי"ז זכו לחמשים שערי קדושה עיי"ש. ועיי"ע בזוהר פרשת אמור. ועין באור החיים הקדוש (במדבר כד ז) עה"פ "יזל מים מדליו", דשער החמשים עתיד להתגלות בימי מלך המשיח עיי"ש.

(ט) מי שאינו רוצה בלמוד הזה, פי אם בלמוד הנגלה לבר, הרי הוא מתדבק באתר דמותא

ובקונטרס עץ החיים (פרק יג), ומי שאינו לומד פנימיות התורה הרי הוא מתחייב בנפשו כי גם בעסק התורה יפל הנופל כו' כנזכר לעיל בארץ ולא זו בלבד שלא יברר ברורים אדרבה כו' וכמו שאמר מי שאינו רוצה בלמוד הזה כי אם בלמוד הנגלה לבר הרי הוא מתדבק באתר דמותא כו' וכמו שכתב בזוהר דווחי שהובא לעיל שרק בה ועל ידה יזפה לאור החיים כי היא היא בחינת עץ החיים ועל ידה יבוא לידי אהבה ויראה וחי בהם בעסק תורתו לברר ברורים לעלות נפשו ומקור נפשו וליחדן ביחדו יתברר כו', עכ"ל.

(כ) "מי" זה השער החמשים המתגלה ללומדי הסוד

ובזה אפשר לפרש המשנה אבות (פג משנה א') ולפני "מי" אתה עתיד לתן דין וחשבון "מי" בגימטריה חמשים, שיכולים לזכות על ידי למוד תורת הסוד, אתה עתיד לתן דין וחשבון. כלומר כאשר תבוא לפניו יתברר עם "מי" זה השער החמשים המתגלה ללומדי הסוד, אז תוכל לתת דין וחשבון, על השאלה עסקת בתורה, שיהיה לך מכל שעה של שבת קודש מליון שנה תורה, ועל השאלה של צפית לישועה, שכל יום שאתה לומד זה"ק, לא רק שאתה מחכה לגאולה, אלא אתה עושה את הפעולות הנכונות לקרב את הגאולה ברחמים.

כא) אי אפֿשר להִגִּיעַ לְלִמּוּד תּוֹרָה לְשִׁמָּה בְּלִי תּוֹרַת הַסּוּד

ואפ"ל "מי" גילה "רז" זה לבני "מי" בגימטריה חמשים, שע"י "רז" שהוא סודות התורה יכולים להיכנס לשער החמשים. ועיי"ע באור החיים הקדוש (שמות ג' ח') עה"פ וארד, ושם (ויקרא כ"ב יב), דע"י התורה יוכלו להיכנס לשער החמשים, וזה רק ע"י לימוד תורה לשמה, שאי אפשר להגיע לזה בלי תורת הסוד כמבואר בזוה"ק וברמח"ל, ובשל"ה במסכת שבועות שלו (דף קפג:).

רואים מכל זה שעל ידי תורת הסוד יכולים לזכות לחמשים שערי קדושה וזה בכל השנה כולה, שתורת הסוד מטהר ומזכך את הנפש כמו שהבאנו בספר אור הזוהר מאלף צדיקים, זי"ע.

כב) העוסקים בתורת הסוד נצלים מן הנסיון

עוד אמר רבי שמעון שם באדרא רבא, וזה לשונו: אמר רבי שמעון, לשמיא לא אימא דיצייתין, לארעא לא אימא דתשמע, דהא אנן קיומי עלמין. ביאור: אני לא אומר לשמים שיאזינו וגם לא לארץ שתשמע כמו שאמר משה רבינו, כי משה רבינו הזהיר את עם ישראל שלא יחטאו, ועל זה העיד בהם שמים וארץ, אבל אנחנו עוסקים בתורת הסוד שהיא קיום העולם. ואין צורך לעדות שמים וארץ כי העוסקים בתורת הסוד נצלים מן הנסיון.

כג) תורת הסוד היא קיום העולם

מכאן אנו רואים שתורת הסוד היא קיום העולם, וכדוע כל הגאולה תלויה בלימוד הזוה"ק, כמבואר בזוהר הקדוש (ח"ג קכ"ד:): "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי, ועוד לא יצטרכו לנסיון, ויתקיים בהון "ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר" (דברים ל"ב).

כד) כִּמּוֹה בְּנֵי נֶשֶׂא לְתַתָּא יתְפַרְנְסוּן מֵהַאי חַבּוּרָא דִּילְךָ

וּכְמוֹ שְׁאֲמַרוּ בְּזוּהָ"ק (זוה"ח ח"ב ד"מ ע"ב) עַל דְּוֵרוֹ: "זְכוּ דְדָרָא דָא יִקָּיִם עֲלֵמָא עַד דְּיִיְתִי מְלַכָּא מְשִׁיחָא". וּבִתְקוּן ו' אֵיתָא: "וְכִמּוֹה בְּנֵי נֶשֶׂא לְתַתָּא יתְפַרְנְסוּן מֵהַאי חַבּוּרָא דִּילְךָ כַּד יתְגַלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְרָה בְּסוּף יוּמָיָא, וּבְגִינְיָה וְקִרְאֵת דְּרוֹר בְּאַרְץ וְגו'".

כה) אִם רְאִיתָ מְלַכְיוֹת מִתְגַּרְוֹת אֱלוֹ בְּאֱלוֹ, צַפְהָ לְרַגְלוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ

הָעוֹלָם סוּעַר וְגוֹעֵשׂ, דְּבָרִים קוֹרִים בּוֹ, מְלַכְיוֹת מִתְגַּרְוֹת זֹו בְּזוֹ, וְכִבְר אָמְרוּ "אִם רְאִיתָ מְלַכְיוֹת מִתְגַּרְוֹת אֱלוֹ בְּאֱלוֹ, צַפְהָ לְרַגְלוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ". סִימָן זֶה מִתְקַיֵּם בְּנוֹ, כְּמוֹ שְׁמַתְקַיֵּם סִימָן נוֹסֵף "אִם רְאִיתָ דוֹר מִחֶרֶף וּמִגַּדְף צַפְהָ לְרַגְלוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ". כִּי "הַכֹּל בְּשִׁבְיֵל יִשְׂרָאֵל": שֵׁם נִלְחָמִים, כְּדֵי שְׁפָאן יִלְכוּ עִם עֲרֻכוֹת מָגוֹ, וּמִגְנוּ חֲדָרִים אֲטוּמִים וַיִּאָּגְרוּ מִיָּם. וּפְסוּק מִפְרָשׁ הוּא בְּנִבְיָאֵי הָאֱמֶת וְהַצְדֵּק: "הַכְרַתִּי גוֹיִם, נִשְׁמָו פְּנוּתֵם^ב". לְפַעְמִים מִכְרִית הַבּוּרָא אֲמָה אַחַת כְּלִיל, וְלְפַעְמִים רַק פְּנֵה אַחַת, מְחוּז וְעִיר נִכְתְּשִׁים וְנִעֲשִׂים שְׁמָמָה. וְלְפַעְמִים: "הַכְרַתִּי חוּצוֹתֵם מִבְּלֵי עוֹבֵר, נִצְדוּ עֲרִיָּהֵם מִבְּלֵי אִישׁ, מֵאִין יוֹשֵׁב" וּמִדּוּעַ, "אֲמַרְתִּי: אֵךְ תִּירָאֵי אוֹתִי, תִּקְחִי מוֹסֵר".

כו) מַה עוֹד נִשְׁמַע בְּסִין – שְׂאֵל הַחֶפֶץ חַיִּים זַע"ל

אֵת פֶּשֶׁר הַדְּבָרִים נִתֵּן לְהַבִּין מִסְפּוֹר נִפְלָא הוּבָא בְּ"הַגְדַת הַחֶפֶץ חַיִּים": מַעֲשֵׂה בִּיהוּדֵי תוֹשֵׁב סִין שְׁעָסַק בְּעָסְקִי יְבוּא וְלִרְגַל מִסְחָרוֹ נָסַע לְאִירוּפָּה,

[א] יִלְקוּט שְׁמַעוֹנִי (עֲמוּס – פֶּרֶק ט – רַמְזוֹ תַקְמַט) אֲמַר רַבִּי לׁוֹי אִם רְאִיתָ דוֹר מִחֶרֶף וּמִגַּדְף צַפְהָ לְרַגְלוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ מַה טַעַם אֲשֶׁר חֶרְפוֹ אוֹיְבֶיךָ ה' אֲשֶׁר חֶרְפוֹ עַקְבוֹת מְשִׁיחַךְ וְכַתִּיב בְּתַרְיָה בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

[ב] פֶּרֶשׁ רִשׁוֹ: הַבֵּאתִי פְרַעְנוֹת עַל הַנּוֹכְרִים כְּדֵי שְׁתַּרְאוּ וְתִירָאוּ, "וְלֹא יִכְרַת מַעֲוֹנָה", וְלֹא יִחְרְבוּ בְּתֵי יִשְׂרָאֵל חֲלִילָה. וְלֹא זֹו בְּלִבְד, אֲלֵא "כָּל אֲשֶׁר פְּקַדְתִּי עֲלֵיהָ", לֹא יִכְרַת מִמֶּנָּה כָּל הַטוֹב אֲשֶׁר צִוִּיתִי לְהַבִּיא עֲלֵיהָ! וּפִירוּשׁ רִשׁוֹ וְלֹא יִכְרַת מַעֲוֹנָה – וְלֹא יִחְרְבוּן מְדוּרְיָה. כָּל אֲשֶׁר פְּקַדְתִּי עֲלֵיהָ – וְלֹא יִכְרַת מִמֶּנָּה כָּל הַטוֹב אֲשֶׁר צִוִּיתִי לְהַבִּיא עֲלֵיהָ:

ואיך אפשר בלא לסור לעיניה ראדין ולהתברך מפי ה"חפץ חיים"? בא, והציג עצמו.

אורו פני הצדיק, ושאל: "מה נשמע בסין?"

נאנח, וספר שהיהודים מתי מעט, הקהילות קטנות, ואין מדריך ורב, מורה הוראה ושוחט...

כז) עבורכם חברתי את ספרי "נדחי ישראל"

נענה הצדיק: "צרת רבים היא בתקופתנו! שומע אני זאת מיהודים בצפון אמריקה ובדרומה, בדרום אפריקה ובאוסטרליה. ניסיון קשה הוא, אך ניתן לעמוד בו. עבורכם חברתי את ספרי "נדחי ישראל" ... קחהו במתנה, תלמד ותלמד אחרים!

ומה עוד נשמע בסין?"

תמה אותו יהודי לשאלה. אך ספר שסכר ענק נפרץ, והציף בקעה רחבת ידים. הטביע כפרים והשחית יבול. אלפים טבעו, מאות אלפים אבדו קורות גג...

כח) איי נורא ואיום, מדת הדין מתוחה

וה"חפץ חיים" מזדעזע, ומתענגן בכל פרט. איי נורא ואיום, מדת הדין מתוחה!...

העז ושאל: "רבי, מה לנו ולהם?"

ענה ה"חפץ חיים": אלו הנה מישהו מציב במה בכפר העיר בנרשה, בירת פולין, עולה עליה ומתחיל לנאם באידיש, למי הנה מכונ דבריו?"

ענה האיש: "ליהודים ודאי!"

"מדוע", חקר ה"חפץ חיים", "הלא מעוט הם בעיר הגדולה!"

"אכן", אשר האיש, "אבל רק הם מבינים את השפה..."

כט) אַסוֹנוֹת אֵלוֹ הֵם אֵיתוֹת מִן הַשָּׁמַיִם, רַק לְמִי שֶׁמִּבִּין אֶת הַשָּׁפָה

"בְּדִיוֹק כָּף!" הַתְּלַהֵב ה"חֲפֵץ חַיִּים". "אַסוֹנוֹת אֵלוֹ הֵם אֵיתוֹת מִן הַשָּׁמַיִם, אָבֵל לְמִי מְאוֹתָתִים הֵם? "רַק לְמִי שֶׁמִּבִּין אֶת הַשָּׁפָה"... מֵה מְבִינִים הַסִּינִים בְּאֵיתוֹתַי מִדַּת הַדִּין הַמְּתוּחָה? מְכוֹנְנִים הֵם אֵלֵינוּ, כְּדִי שֶׁנִּשׁוּב בַּתְּשׁוּבָה. אָבֵל כִּיצַד נִדַּע עֲלֵיהֶם? מְסוֹבְבִים שְׁיִהוּדֵי מָסִין נִגִיעַ לְאִירוּפָה, וְיָבוֹא לְרֵאדִין, וְיִסְפֵּר. כְּדִי שֶׁנִּפְיֵק אֶת הַלְקָח, וְנִשׁוּב בַּתְּשׁוּבָה מִבְּעוֹד מוֹעֵד..."

ל) מְדוּחִים בְּשַׁעַת אָמָת, אַסוֹנוֹת טְבַע, פִּיגוּעֵי טְרוֹר, פְּצָצוֹת אַטוֹם

עֲבוּרָנוּ, דָּאָגוּ לְמִידַע שׁוֹטֵף עֲדִכְנֵי וְזָמִין, מְדוּחִים בְּשַׁעַת אָמָת. אַסוֹנוֹת טְבַע, פִּיגוּעֵי טְרוֹר פְּצָצוֹת אַטוֹם. מְקַרְבִּים אֶת הָאֵימָה. כְּדִי שֶׁלֹּא נִצְטָרֵךְ לַחוּוְתָה עַל בְּשָׂרְנוּ חֲלִילָה. כְּדִי שֶׁנִּפְיֵק לְקַח מִמְקַרְיָהֶם שֶׁל אַחֲרִים, וְנִשׁוּב בַּתְּשׁוּבָה, וְעַל יְדֵי זֶה "נִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאוֹהֲלֵינוּ". וְכִדִּי שֶׁנִּתְחַנֵּן לְבוֹרְאֵינוּ, "מְרוֹם וְקְדוֹשׁ שְׁמוֹ, פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בְּעַל מְלַחְמוֹת זוֹרַע צְדָקוֹת, מְצַמִּיחַ יְשׁוּעוֹת".

לא) אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים שְׁאֲחָד יָבֵא מָסִין וְיִגְלָה לְהַחֲפֵץ חַיִּים,

מוֹרֵי וּרְבוֹתֵי! הַחֲפֵץ חַיִּים זִיע"א, שֶׁמַּע פַּעַם מִמָּה שֶׁקָּרָה בְּסִין וְצַעֲקָ אוֹי וְוִי? מִדַּת הַדִּין מְתוּחָה! אֲנַחְנוּ שׁוֹמְעִים כֹּל שְׁבוּעַ שֶׁטְפוֹנוֹת רַעִידַת אֲדָמָה בְּכֹל הָעוֹלָם, הֵר גַּעַשׁ, אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים שְׁאֲחָד יָבֵא מָסִין וְיִגְלָה לְהַחֲפֵץ חַיִּים, מֵה שֶׁנִּשְׁמַע שֶׁמֵּה הַעִיתוֹנִים מְדוּוּחִים לֹא רַק אֶת הַחֲדָשׁוֹת אֲלֵא רׁוֹאִים גַּם צִלּוּמִים כִּמָּה אֲנָשִׁים מוֹתוֹ, וְכִמָּה פְּצוּעִים, וְלֹא רַק זֶה? אֲלֵא שֶׁשְׁלִיחִים מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל יוֹצֵאִים לְעִזּוֹר לָהֶם, וְמִי חֲשַׁב שְׁזֶה בְּכֹלל נׁוֹגַע אֵלֵינוּ?

אָנוּ אוֹמְרִים בְּכֹל יוֹם בְּשִׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה: "מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שְׁאֲתָה הוּא ה"א וְכוּ', וְעַל נְסִיךְ שֶׁבְּכֹל יוֹם עֲמַנּוּ וְכוּ', בְּכֹל יוֹם וְיוֹם עוֹשֶׂה עֲמַנּוּ הַקֶּבֶ"ה נְסִים, גַּם בְּתַפְלַת "עַל הַנְּסִים" מוֹדִים אָנוּ "וְאֲתָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָּהֶם בְּעַת צָרָתָם וְכוּ', לְהוֹדוֹת וְלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל".

לב) נסים מתחדשים בכל יום ויום,

נסים מתחדשים בכל יום ויום, לפעמים נתגלה לנו קצת נסים. אך הרבה נסים יתגלו לנו רק אחרי הרבה שנים. וכמו שביאר החת"ס עה"פ (שמות פרק לג כג) וראית את אחרי ופני לא יראו שרק אחרי המעשה מבינים את הנהגת יד השי"ת.

בדיוק אותם הנסים אנחנו רואים היום, כתוב בתורה בפסוקים שלפני מתן תורה, "והר סיני עשן כולו", מה זה אומר לנו בימינו, שכידוע כל מה שמתרחש בעולם נרמז בפרשת השבוע.

לג) הר הגעש מוציא עשן גדול עד לב השמים

בזמנים אלו אנחנו רואים שיש הר הגעש, שמוציא עשן גדול עד לב השמים, ומה השיכות של העשן הזה עם עם ישראל? מה אכפת לנו מה שיש שם באיזה מדינה רחוקה?

10 | אנו רואים ברש"י שופטים פרק ב פסוק ז אשר האריכו ימים וגו' – ימים האריכו, שנים לא האריכו, לפי שנתעצלו בהספדו, הוא שנאמר (פסוק ט): הר געש, שרעש עליהם ההר להורגן. שהתפרצות הר הגעש הוא נשלח מהשם יתברך שמו כמ"ש בתהלים (קד לב) המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו. וברש"י פרש "יגע בהרים ויעשנו" – כמו שמפרש בסיני (שמות י"ט) והר סיני עשן כולו. ובמלבי"ם ביאר: "המביט" – אולם גם בעת שיעלה ברצונו להחריב את העולם, והוא מביט לארץ ותרעד – מפני פחד ענשו, וגם כבר יגע בהרים ויעשנו – ע"י רעש הארץ, ע"י אש היסודי להחריב ערים ומדינות, בכ"ז גם אז עין ה' אל ישראל, ואז יביט רק להאביד ולהעניש את הרשעים.

ובבבלי יקר בראשית פרק לה פסוק ז: ומה שנאמר ותקבר מתחת לבית אל. רמז בזה שהספידה כראוי שהרי בית אל היה בהר, ואילו לא הספידה היה ההר גועש עליהם כמו שדרשו אצל הר געש (שבת קה ע"ב). וכן כתוב באריכות על זה היצרות דבש.

וכך מצינו מה שהיה בעת מתן תורה, כמו שכתוב בתהלים (ס"ח), כתיב "אלקים בצאתך לפני עמך בצעריך בישימון סלה":

10 | ארץ רעשה אף שמים נטפו מפני אלקים זה סיני מפני אלקים אלקי ישראל: ועוד שם למה תרצדון הרים גבגבנים ההר חמד אלקים לשבתו אף ה' ישכן לנצח, רכב אלקים רבתיים אלפי שנאן אד-ני כם סיני בקדש, ע"ש כל הפרק.

לפני כמה שבועות ביום ב' היה פאן בארצנו הקדושה חמסין גדול מאוד ורוח חזק ומחמת כן נשרפו כמה בתים, ובלילה כבר היה קר, מי חושב מה זה קשור אלינו, הלא זה רק טבע הבריאה, פעם קר פעם חם!

הר אלקים הר בשן הר גבננים הר בשן: עלית למרום שבת שבי לקחת מתנות באדם ואף סוררים לשכן זה אלקים: והנה בפרק כ"ט, קול ה' בכח וגו' קול ה' שבר ארזים וישבר ה' את ארזי הלבנון, וירקידם כמו עגל וגו', ע"ש כל הפרק.

וזה היה כמבואר שם ברש"י, בעת מתן תורה, חזינו דבעולם נעשו שנויים עצומים, הארץ רעשה, השמים נטפו, ההרים רקדו, ארזי הלבנון נשברו, ורקדו ועוד, ועוד.

כמו"כ אפשר לבאר על דרך הפסוק: "ביצאת ישראל ממצרים וגו' הים ראה וינס הייך יסוב לאחור, ההרים רקדו כאלם, גבעות כבני צאן, מה לה הים כי תנוס וגו' מלפני אדון חולי ארץ, וגו' "שלעם ישראל די לפחד משמע אלו" – ה יעקב מה שאין כן לאמות העולם הם צריכים לרעידת האדמה והצפת הימים ושאר מרעין בישין, וכל זה בזכות "ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים", בבחינת אין מים אלא תורה, שזכות לימוד זוה"ק מגיעים ליראת שמים ואין צריכים ליראות נפולות.

ומה שהיה הוא שיהיה כמו שבזכות משה רבינו זכו לנסים גלויים במדבר, כן נזכה לנסים גלויים בזכות הרשב"י הקדוש שידוע מהגר"י הק' שהרשב"י הוא נשמת משה רבינו ע"ה, ונזה אפטר לפרש הפסוק "וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמור זה הדבר אשר צוה ה'", בהקדם מה דאיתא בתקונים (תיקון ס"ט דף ק"ב רע"א) אשר אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא, בכל צדיק וזכס דמתעסק באורייתא, ואיתא בספר תניא קדישא (פמ"ב), שבכל דוד ודור יורדין ניצוצין מנשמת משרע"ה ומתלבשין בגוף ונפש של חכמי הדור עיני העדה, ללמד דעת את העם כו'. וכמרומו גם בש"ס בכמה מקומות (שבת ק"א ע"ב, סכה ל"ט ע"א, ביצה ל"ח ע"ב, הלין צ"ג) שאמרו על התנאים והאמוראים "משה שפיר קאמרת". ופירש"י בסכה שם, משה – גדול הדור. ובמסרת הש"ס שם צין למ"ש רש"י בשבת דף ק"א, משה שפיר קאמר – כלומר רבינו בדורו כמשה בדורו, עיי"ש. והיינו דלכל ת"ח ומנהיג בכל דור ודור יש בו ניצוץ של משה רע"א מהימנא ע"ה.

וכתבנו על זה שע"י הרועה נאמן שבכל דור, בחינת משה שבדור, על ידו פועל משה רבינו ע"ה באנשי הדור שיקימו את מצוות ה' בכלל, ושיקימו אותם בבחינה ומדרגה שמושה רצה שיקימו אותם.

והנה התורה היא נצחית ותמידית, וזהו וידבר משה אל ראשי המטות, היינו אשר משה רבינו ע"ה דבר אל ראשי המטות שבדורו, וכן חכמי הדור, שהם אתפשטותא דמשה בכל דור ודור מדברים לבני ישראל שבדורם, לאמר לדורות אחריהם, זה הדבר אשר צוה ה' באפן כזה שמושה רבינו ע"ה מלמדם לקיימם, היינו באפן ובבחינת שהוא מראה להם (מראה באצבעו ואומר "זה"), היינו בבחינתו כפי שמושה רבינו והרשב"י עליהם השלום, רצה לקיימם, וזה אפ"ל על כל רב ומגיד שיעור בזה"ק, ומארגני השיעורים, כמו שכתב הגר"א ז"ל בבאור התיקוני זוהר והמשפילים זיהירו כזוהר הרקיע, שזה טובב על כל אלו המקימים שיעורים כזוהר הקדוש זיהירו ככוכבים לעולם ועד, וכתבנו על דברי הגר"א ז"ל ספר שלם בשם "מצדיקי הרבים", עיי"ש.

לד) הצבא לא יוכל לעשות כלום

כמה ימים אחרי זה בא אלי יהודי עורך דין עם שאלה מאד קשה, ובתוך הדברים ספר לי שאירן עם סוריה החליטו כיוון שביום שני שעבר היה צריך לבוא לארץ העשן מהר הגעש, ולכן אורזונים לא יוכלו לטוס ואין אפשרות להמראות, על כן זה הזמן הכי טוב לזרוק על ארץ ישראל כל הטילים שיש להם, (מי יודע כמה עשרות אלפים טילים שהכינו), והצבא לא יוכל לעשות כלום. מפני העשן החזק שישנה על ארץ ישראל.

לה) מה עשה הקב"ה בזכות שיש לנו כבר לערך 2000 שיעורים בזהר הקדוש

מה עשה הקב"ה בזכות שיש לנו כבר לערך 2000 שיעורים בזהר"ק, שלח לנו רוח חזקה עם חמסין גדול, וכמה בנינים נשרפו [שזה היה חשבון מיחד בשמים, אבל כל הארץ הייתה שקטה, ולא חשבו כלום ממה שנעשה, ואיזה נסים אנוחנו עוברים], וכל ארץ ישראל ישבו לבטח, וב"ה כלום לא קרה לעם ישראל, וניצלנו ב"ה. ולראות את יד השגחה המפלאה, בלבנון הסמוכה לארץ ישראל הגיע עשן הערפל, ואילו לארץ ישראל לא נכנס. וזהו ממש נס גלוי.

לו) מה שקרה ביום שסימנו את ספר הזהר הקדוש היומי

אספר מה שקרה ביום שסימנו את ספר הזהר הקדוש לפי סדר הדרך היומי, המדפס בי"ב פרכים לי"ב חודשי השנה, באותו היום ממש נפסקה המלחמה בעזה, זה היה בחודש טבת. וחזרו מליון אנשים לביתם, אחרי שהיו בגלות קשה כבר כמה שבועות [וב"ה על הנסים הגדולים שהיה שם, בזכות הרשב"י והזהר הקדוש, כן יעזר ה' הלאה].

לז) באלפי רבבות סיומי הזהר בוודאי נזכה להבטחת הרשב"י

ובזכות זו, התקיימו דברי הזהר הקדוש "בספרא דא יפקון מגלותא", דהיינו, שרק בגמר כל הספר כולו יצאו מן הגלות הקטנה שעברה עלינו,

וכעת נוכל להבין מזה, שאם נסיים פולנו את ה"זוהר המחולק" דבר יום ביומו ("דף היומי"), באלפי רבבות סיומי הזוהר בוודאי נזכה להבטחת הרשב"י שהזכרנו "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

לח) רבי שמעון בן יוחאי הציל את כל תושבי בית שמש מהטילים

ובאותה תקופה ארע עוד נס, אשר רבי שמעון בן יוחאי הציל את כל תושבי בית שמש מהטילים ארפי הטוח שהיו מוכנים להגיע לבית שמש ח"ו.

לט) הפל היה בזכות הזוהר היומי שעבדו על זה יומם ולילה בבית שמש

בעתונים דיווחו אז [בערש"ק פרשת יתרו תשס"ט לפ"ק (בזמן קבלת התורה)] נראה, כי החמאס שאף להפגין את בית שמש במספר טילים יותר גדול מאשר ששלחו לאשדוד או לבאר שבע, כי רצו לפגוע בפצצות אטום, שיודע שבבית שמש יש הרים מלאים עם פצצות אטום. והגיע רק טיל אחד כמה קילומטר מבית שמש, והחזיקו את זה בסוד, כדי שלא יודע להם המקום איפה המקום שהגיע ולשלוח ח"ו יותר טילים. והפל היה בזכות הזוהר היומי שעבדו על זה יומם ולילה בבית שמש.

מ) אי אפשר לנצח רשע זה היטלר ימ"ש, ומלחמה זו לא תסתיים, אלא אם בן יקומו יהודים וילמדו זהר הקדוש

כשספרתי הספור הזה להגה"צ הרב נחום ראזנבערג שליט"א שזכה לבנות ולתקן לערך 300 מקנאות, אמר לי שהדברים פשוטים ובימי חורפו זכה ושמע מפי בעל ה"סלם" זצ"ל בעצמו, וכך ספר לו: כשהרשע הגדול ימ"ש רצח 6 מליון יהודים באירופה, אמרתי לפולם: "אי אפשר לנצח רשע זה, ומלחמה זו לא תסתיים אלא אם בן יקומו יהודים וילמדו זהר הקדוש". לכן ישב בעל ה"סלם" ותרגם הזהר ללשון הקדש שיהיה מובן ליהודים

במחיצת הרשב"י

כה

פשוטים כפי השגתם. ואכן בסיום עבודתו, ביום שגמר התרגום על ספר הזוהר, נחל היטלר ימ"ש תבוסה קשה במלחמה, וכך נצלו מעט היהודים ששרדו, ובנסים גלויים נצלה ארץ ישראל מציפורניו של אותו רשע ימ"ש. – בזכות הזהר הקדוש.

ואכן כך נכתב מפרש בזוה"ק פרשת נשא בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי – בזה הספר (הזוהר הקדוש) יצאו מן הגלות ברחמים.

מא) האדמו"ר מוויזניץ זי"ע בקש וקבל רשיון מיוחד להגיע למירוץ

עוד ספר לי אשר בשנת תשכ"ז, בעת מלחמת "ששת הימים", למד בישיבת וויזניץ ב"ב אצל הגאון וקדוש בעל ה"אמרי חיים" זצוק"ל, בימים דאז, יצאו 5 מדינות נגד עם ישראל: מצרים, ירדן, עירק, סוריה ולבנון, החליטו להלחם נגדנו, והסכנה היתה גדולה מאד, והפחד ממש נורא - שלושה ימים לפני תחלת המלחמה כבר היו סגורים כבישי הגליל מפני פחד האויב, שמא יתקפו סוריה ולבנון את הצפון. ולא הרשו לסע בדרךים. האדמו"ר מוויזניץ זי"ע בקש וקבל רשיון מיוחד להגיע למירוץ, ואמר:

מב) בשאגיע לרבי שמעון אפעל כל מה שצריך

כשאגיע לרבי שמעון אפעל כל מה שצריך. וכך עלה לציון הקדוש של רשב"י. כשנכנס לציון הקדוש לקח ספר הזוהר פתח דף ראשון ואמר: כאן כתוב "ספר הזוהר מהתנא האלוקי רשב"י", ופרש: דאס איז די לעכטיגע ספר "ספר הזוהר" וואס לערנט אונז "מהתנא" געטליכקייט "האלוקי" פון וועס? פון רשב"י, [תרגום ללשה"ק: זה הספר המואר (הזוהר) שמלמד אותנו (מהתנא) אלקות, ממי? מרשב"י].

מג) כָּבֵר נִתְקַתִּי כָּל הַקְּשָׁרִים שֶׁל כָּל הָאֲמוֹת הַרוֹצוֹת לְהִרְעוּ לְיִשְׂרָאֵל – כִּי דִבְקַתִּי בְּתַנָּא הַקְּדוֹשׁ רִשְׁבִּי

אחר כך נגש לציון הקדוש נשק ואמר: כָּבֵר נִתְקַתִּי כָּל הַקְּשָׁרִים שֶׁל כָּל הָאֲמוֹת הַרוֹצוֹת לְהִרְעוּ לְיִשְׂרָאֵל. הִיאֵף עֲשִׂיתִי זֹאת? כִּי דִבְקַתִּי בְּתַנָּא הַקְּדוֹשׁ רִשְׁבִּי. וְכִלְנֹו יוֹדְעִים עַל הַנְּסִים הַגְּדוֹלִים שֶׁקָּרוּ בְּמַלְחָמָה זֹו.

(שהלומד בספר של הצדיק מתדבק בנשמת הצדיק, ועין בספר מאורות הזוהר).

מד) הַלּוֹמֵד בְּזֹהַר הַקְּדוֹשׁ, מְעוֹרֵר וּמְפַעִיל וּמְמַשֵּׁיף נִשְׁמַת הַרִשְׁבִּי מִמֶּשׁ כִּפְשׁוּטוֹ

מִכָּאֵן רוֹאִים כִּמָּה גְּדוֹל כַּח הַלּוֹמֵד בְּזֹהַר הַקְּדוֹשׁ שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְעוֹרֵר וּמְפַעִיל וּמְמַשֵּׁיף אֶת נִשְׁמַת הַרִשְׁבִּי ע"ה מִמֶּשׁ כִּפְשׁוּטוֹ, לְרַחֵם עֲלֵינוּ, כְּמוֹ שְׁאֵמֵר יְכוֹל אֲנִי לִפְטוֹר אֶת הָעוֹלָם כּוֹלוֹ מִן הַדִּין. וְאִפְּלוּ בְּדוֹרְנוּ הַפְּשׁוּט.

מה) כַּאֲשֶׁר בֶּן אָדָם רוֹצֵה לְהִטְהַר כְּמָה מִלְּאֲכִים עוֹזְרִים לוֹ

צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁכָּל דְּבַר טוֹב, וּבִפְרֵט דְּבַר כְּזֶה שֶׁכָּל הָעוֹלָם וְכָל הַגְּאוּלָּה תְּלוּיָהּ בְּזֶה יִשְׁנֵם הַרְּבֵה מְנִיעוֹת, אֲבָל עִם רְצוֹן חֲזַק יְכוֹלִים לְעַבֵּר עַל הַכָּל, וַיְכוֹלִים לְהַגִּיעַ לְכָל מָה שְׁרוּצִים בְּאֲמַת עִם סִיעֵתָא דְשְׁמַיָא, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּזוֹהַר"ק "כִּד בְּעֵי בַר נֵשׁ לְאֵתְּדַכְּיָא כְּמָה אֲנוֹן דְּמַזְמַנִּין לִיה", כַּאֲשֶׁר בֶּן אָדָם רוֹצֵה לְהִטְהַר כְּמָה מִלְּאֲכִים עוֹזְרִים לוֹ.

אֲנוּ נִזְקָקִים לְרַחֲמֵי שְׁמַיָא גְּדוֹלִים, יֵשׁ כְּמַעַט אַחַד וַחֲצֵי בִּילֵיאַן עַרְבִים שֶׁכֵּלֵם רוֹצִים לְחַסֵּל אֶת חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה מִלֵּיאַן יְהוּדִים, וְלִכֵּן אֲנוּ בְּטוֹחִים שְׁאֵם לְמַדּוֹ אֶת הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם רַק 12 דְּקוֹת, וַיִּגְמְרוּ כָּל הַזֹּהַר בְּשָׁנָה אַחַת, בְּנֻדָּאֵי יִנְצְלוּ מִחֲבַלֵּי מְשִׁיחַ, כְּמוֹ שֶׁהַבְּטִיחַ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי שֶׁבְּסִפְרָא דָא יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא.

מו) ישראל קדושים הם, ואחד ארגון כבר אלה סיומי זהר הקדוש

ב"ה, ישראל קדושים הם, ואחד טילפן אלי לפני שבועים שעשה וארגון כבר אלה סיומי זהר הקדוש, ואחד טילפן אלי בשבוע שעבר שרוצה לארגון אלה סיומי זהר בסוד האלה לך שלמה, ובזכות זה נזכה מהר להגאולה שלימה. ובאמת יש לי תכנית קלה איה שיכולים בקל לארגון השיעורי זהר באלפים ורבבות, ומי שרוצה להיות שתף יתקשרו אלינו.

מז) בלתי לד' לבדו – כי האמת נר לרגלם

ענג כפול ושמחה מרובה לחזות ולראות איה שמאות אלפי ישראל מתארגנים למפעל הזה העולמי, וחרתנו על דגליהם "בלתי לד' לבדו" (ראה בספר הרמח"ל והזהר) ובדגל הזה דוגלים על ערי ישראל ומתריעים בקול חוצב להבות אש "מי לד' אלי", ומתקבצים סביבם בכל תפוצות ישראל יראי ד' שנשארו לפליטה שישנם עדין בדורנו דור עקבתא דמשיחא החפצים באמת להתקרב לרשב"י זי"ע ועושים קבוץ ורבוי ופעלים להקים שיעורים בארץ, ובכל העולם כולו, והמוני ישראל קדושים, פועם בלבם זיקת יהודי, ונמשכים בעבודות אהבה אחריהם לרגל ההפכה כי האמת נר לרגלם.

מח) העקר האמתי, הוא לזכות את כלל ישראל כמה שיותר, וחוץ מזה "הבל הבלים אמר קהלת הכל הבל"

ב"ה שרואים הני רבבני יקירי מאחינו בנ"י שיודעים היטב את מאמר קהלת "הבל הבלים אמר קהלת הכל הבל" - ומחם הבהיר וצלול לדעת שכל העוה"ז "הבל אין בם מועיל" - והעקר האמתי הוא - לזכות את כלל ישראל כמה שיותר, ולזכות על ידיהם בשפע אור אלוקי (ענין גמ' סנהדרין צ"ט)

(מט) כְּמָה מַפְעִים וּמְחֻזָּק לְהַכִּירָם בְּמֵלֵא הוֹדָם וְתַפְאֲרָתָם, אֲשֶׁר יֵשׁ מֵהֶם שְׁקִנּוּ מֵאוֹת וַיֵּשׁ אֲלֵפִים שֶׁל סְטִים – לְחִלּוּקָה חֲנָם – מִפְּנֵי שְׂיֻדְעִים עֶרְךָ שֶׁל שְׁעָה תוֹרָה בַּעוֹה"ז – וּבַפֶּרֶט לִימוּד הַזֶּה"ק שְׂמוּכָפֶל לְאֲלֵפִים וְלִרְבּוּבוֹת

(נ) בְּזִכְוֹתָךְ יְהוּדֵי לּוּמֵד בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ שְׁעָה זֶהֱרָה הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר עֶרְכּוֹ שְׁוֶה לְאֵלֶּף שָׁנָה לִימוּד פְּשֻׁט בְּיוֹם חוּל – וּכְשֶׁלּוּמֵד בְּשַׁמְחָה, מְכַפֵּל בְּאֵלֶּף – סֵךְ הַכֹּל מִלְּיוֹן שָׁנָה

תִּתְנַאֵר לָכֵם אֵיזָה זְכוּת גְּדוּלָה יֵשׁ לָהֶם, וְכֹל אֶחָד יָכוֹל לְזָכוּת בְּקִלּוֹת לְזָכוּת הָאֵלוֹ: בְּחֻמְשָׁה שְׁקִלִים לְסֶפֶר - אֶתָּה קוֹנֶה 101 סְפָרִים בְּסֵךְ 505 ש"ח, - אֲשֶׁר לְמָה נִחְשָׁב! - הוּי מִחֻשָּׁב שְׁכַר מְצוּהָ כְּנֶגֶד הַפְּסָדָה. - בֵּא וּרְאֵה אֶתָּה מִחֻלֵּק ל-101 יְהוּדִים כְּמִנְיֵן "מִיכָאֵל" וְכֵמָה מְלֻאָכִים לְאֲלֵפִים וְלִרְבּוּבוֹת נִבְרָאִים מִכֹּחַ זֶה. - בְּזִכְוֹתָךְ יְהוּדֵי לּוּמֵד בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ שְׁעָה זֶה"ק - אֲשֶׁר עֶרְכּוֹ שְׁוֶה לְאֵלֶּף שָׁנָה לִימוּד פְּשֻׁט בְּיוֹם חוּל לְפִי הַבֵּן אִישׁ חֵי, וּכְשֶׁלּוּמֵד בְּשַׁמְחָה - מְכַפֵּל בְּאֵלֶּף - סֵךְ הַכֹּל מִלְּיוֹן שָׁנָה (אוּרְחוֹת צְדִיקִים) - וְזֶה רַק מִיְהוּדֵי אֶחָד, 70 שָׁנָה שֶׁל שַׁבָּתוֹת, וְאַחַר כֵּן תִּכְפִּיל בְּמֵאָה יְהוּדִים - הָאֵם יֵשׁ לָנוּ מְשֻׁגָּם מֵהַ זֶה עוֹשָׂה, אֵיזָה פֶּעַל וְרָשָׁם נִפְלָא הוּא בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת, וְכֹלָם שְׂמוּרִים לָךְ.

(נא) הַיִּפְלֵא מִדּוּעַ בָּאִים וְחוֹטְפִים, וּמִנְדָּבִים לְלִמּוּד הַזֶּה

עֵתָה, הַיִּפְלֵא מִדּוּעַ בָּאִים וְחוֹטְפִים, וּמִנְדָּבִים לְלִמּוּד לַע"נ, לְזָכוּת, לְרַפּוּ"שׁ, לְשַׁמְחָה שְׂתַעֲלָה יָפָה, - בְּמִקּוֹם לְתֵת בְּרֻכּוֹ, אוֹ אֵיזָה מְזַכֶּרֶת שְׁלֵא זוֹכְרִים מִמֶּנָּה פְּלוּם, חֵלֵק זוֹהֵר וְתַקּוּנֵי זוֹהֵר בְּמַחִיר מְצַחִיק. - וְתַשְׁמַח כָּל חַיֵּיךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבַנּוֹדָאֵי בְּעוֹלָם הַבָּא. וְכֵן יִזְכְּרוּ אוֹתָךְ לְעַד לְטוֹבָה בְּזֶה וּבָבֵא, כָּל הַקְּרוּבִים, וְגַם הַמְּלֻאָכִים בְּשָׁמַיִם יִמְלִיצוּ טוֹב בְּעֵדָךְ, וְרַבֵּי שְׂמֵעוֹן בַּר יוֹחָאֵי זִי"ע בְּעַצְמוֹ יִבְרַךְ אוֹתָךְ וַיּוֹדֶה לָךְ עַל כָּךְ. - נוֹ יֵשׁ עוֹד מֵהַ לְחָשׁוּב, - צְרִיךְ רַק לְקַיֵּים מֵאֶמֶר חַז"ל: "אִם פָּגַע בְּךָ מִנּוּל זֶה מְשַׁכְּהוּ לְבִיחַמ"ד אִם אָבִן

הוא נמוח אם ברזל הוא מתפוצץ". נסה ותינוכח איך לבד מטהר ומזדבן, ומתלהב לאבינו שבשמים.

נב) קימו בעצמם "בוזו פסח בוזו זהב" – פי מה נחשב פסח וזהב, כנגד הצער של שכינתא בגלותא

וכח גדלת למוד הזוה"ק נתן בהם חשק עצום עד כדי שעמדו ומכרו כלי פסח אשר ברשותם כדי לזכות ולזכות את כלל ישראל, וקימו בעצמם "בוזו פסח בוזו זהב" - כי מה נחשב פסח וזהב - כנגד הצער של שכינתא בגלותא, ומה גם שע"ז נשרפים הקלפות ומתבטלים הגזרות, - והעולם מכין עצמו לגאלה השלימה, כמו שהבטיח משה רבינו לרשב"י - "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי". ובזכות מזכי הרבים ישפע שפע רב בכל העולמות ונזכה להבטחות הגדולות של הרשב"י (בזהר תרומה קכ"ח:).

נג) הבטחת הרשב"י שזה יותר מאלף צדקות שאתה נותן

אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א: מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את הרבים [בהפצת הזהר הקדוש] מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה - כופה את מלכות הרשעה. - עושה נחת רוח ועלוי להשם יתברך. - מעמיד את כל העולם שלא יחרב, ומרבה שלום.

נד) כל המזכה את הרבים בהפצת הזהר הקדוש - משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה לו בכל ענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות

ועל זה מבטיח לו הרשב"י: זוכה לראות בנים לבניו. - זוכה לעשירות בעולם הזה. - זוכה לעולם הבא. - אין שום אחד שיכול להזיק ולהרע לו. - נכנס לשנים עשר שיערי גן עדן - ואין מוחה בידו. - משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה לו בכל ענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות. - הקדוש ברוך הוא והרשב"י מברכים אותם בכל הברכות שנתברך בהם אברהם אבינו, שגם הוא קרב את כולם להקדוש ברוך הוא. - הקדוש ברוך הוא קורא

לִאֲרַבַּע מַחֲנוֹת מְלֻאָכִים עֲלִיוֹנִים וּמְלוּיִם אוֹתוֹ, וְנִכְנַס לְשִׁבְעִים עוֹלְמוֹת גְּנוּזִים (גִּימְטְרִיא "סוד"), שְׁלֹא זֹכָה בָּהֶם שׁוּם אָדָם אַחַר, וּמִיחָדִים רַק לוֹ.

וְנִסְפָּר סְפוּר נִזְרָא מְגַדֵּל הַזְכוּת שֶׁל מְזַכֵּי הָרַבִּים:

נה) הַמְזַכֵּה אֶת הָרַבִּים הוּא הַיַּחְסָן הַכִּי הַגְּדוֹל בַּשָּׁמַיִם

בְּסִפּוּר יִשְׁמַח מֹשֶׁה עה"ת בְּהַקְדָּמָה בַּקוּ' תַּהֲלֶה לְמֹשֶׁה דף י"א ע"ב וְזל"ק: מְבוֹאָר בְּזוּהַר תְּרוּמָה דף קכ"ח ע"ב הֵהוּא זַפְאָה בְּעֵי לְמַרְדֵּךְ בְּתֵר חִיבָאָ' וְכוּ' [זכאי צריך לרדוף אחר אנשים חייבים] בְּגִין דְּיַחְשֵׁב לִי' כְּאֵלוֹ הוּא בְּרָא לִי' וְדָא אִיהוּ שְׁבַחָא דְיִסְתַּלַּק בִּי' יִקְרָא דַּקב"ה יִתִּיר מְשַׁבְּחָא אַחְרָא וְכוּ' וְעַל דָּא בְּאַהֲרֹן וְרַבִּים הִשִּׁיב מַעֲוֹן וְכַתּוּב בְּרִיתִי הִיְתָה אֶתּוֹ הַחַיִּים

ידן ובספר הזוהר ריש פרשת תרומה (קכ"ח ע"ב) הגדיל לספר בשבח מצוה זו ואמר, זכאה בעי למרדף בתר חיבא ולמקני ליה באגר שלים וכו' ודא איהו שבחא דיסתלק ביה יקרא דקודשא בריך הוא יתיר משבחא אחרא ואסתלקותא דא יתיר מכלא וכו', ועל דא כתיב באהרן (מלאכי פרק ב') ורבים השיב מעון, וכתיב (שם) בריתי היתה אתו החיים והשלום וגו', ואיהו אסתלק בשלשה סלוקין מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, ועל האי בר נש כתיב בריתי היתה אתו החיים והשלום, וזכי למחמי בנין לבנוי, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי ועאל בתליסר תרעי ולית מאן דימחי בידיה, ועליה כתיב (תהלים קי"ב ב') גבור בארץ יהיה זרעו וגו', הון ועושר בביתו וצדקתו עומדת לעד, זרח בחשך אור לישרים. כדן מלכא קדישא בריך לדיקנא דההוא בר נש בכל ברכאן דברין לאברהם כד עבד נפשין דחיביא וכו' ואיהו עאל לשבעין עלמין גניזין דלא זכה בהו בר נש אחרא. ואלמלא הווי ידעי בני נשא כמה תועלתא וזכו גרמי לצדיקיא וזכאן בגינייהו, הווי אזלי אבתרייהו ורדפי כמאן דרדיף בתר חייין וכו':

ותרגום – בספר הזוהר תחילת פרשת תרומה אמר זכאי צריך לרדוף אחר אנשים חייבים ולקנות אותם בשכר שלם וזה הוא השבח שיתעלה בו כבוד הקדוש ברוך הוא יותר משבח אחר, ועלייה זו היא יותר מהכל, ועל זה כתוב באהרן, ורבים השיב מעון. וכתוב בריתי היתה איתו החיים והשלום, ואותו בן אדם מתעלה בשלשה עליות מה שלא עולה כן בן אדם אחר. ועל בן אדם זה כתוב בריתי היתה אתו החיים והשלום וזוכה לראות בנים לבניו וזוכה בעוה"ז וזוכה לעוה"ב, ועולה בשלש עשרה שיערים ואין מי שימחה בידו ועליו כתוב גבור בארץ יהיה זרעו. הון ועושר בביתו וצדקתו עומדת לעד זרח בחושך אור לישרים, כאשר המלך הקדוש מברך לדיקון של אותו בן אדם מברך אותו בכל הברכות שבירך לאברהם כאשר עשה נפשות לחייבים, והוא עולה לשבעים עולמות נעלמים שלא זכה בהם בן אדם אחר, ואילו היו יודעים בני אדם כמה תועלת וזכות נמשך לצדיקים וזוכים בעבורם, היו הולכים אחריהם ורודפים כמי שרודף אחר חיים!:

והשלום ועיי"ש בד' קכ"ט ע"א כמה הפליגו שם כמה גדולים זכות הצדיקים שמחזירים רשעים בתשובה.

כן שמעתי מאדמו"ח ז"ל אשר ספר לו מוזלל"ה איך שפעם אחת נפגשו בעולם העליון רש"י ז"ל עם הרב הקדוש ר' איציקל מדראהאביטש ושאל רש"י ז"ל ר' איציקל איזה זכות ומצוה יש לו לבנו הרב הקדוש ר' מיכל המגיד משרים מזלאטשוב מה ששומע שמרעישין בכל העולמות עם בנו הרב הנ"ל, והשיב לו ר' איציקל הנ"ל, איך שלומד תורה לשמה, ולא נתקרה דעתו של רש"י ז"ל, ואמר לו עוד, שבנו הרבה לסגף את עצמו בתעניתים וסגופים, וגם בה לא נתקרה דעתו הקדושה, ואמר לו עוד אשר הרבה בגמ"ח וצדקה, ופזר נתן לאביונים וכדומה, ועוד לא נתקרה דעתו שוב אמר לו שרבים השיב מעון ועשה הרבה בעלי תשובה בעולם ובזה נחה וסקטה דעתו של רש"י ז"ל, ונחה דעתו הקדושה מה שמרעישים אתו כל הפמליא של מעלה ע"כ.

מובן כי מעשה כזאת לא יוכל לספר אשר עיני בשר לו ואך לאדם אשר עיניו משוטטות בעולמות עליונים שומע ורואה מה שלא ישמע לזולתו. יוכל לספר כזאת.

נו) כל הפמליא של מעלה מדברים מאלו שלומדים זהר הקדוש

מזה יכולים להבין איזה זכות גדול הוא לאלו שלומדים זוה"ק, וכל הפמליא של מעלה מדברים מהם, שבזכותם נצולים כל עם ישראל מכל מיני גזרות קשות ורעות, ומקרבין הגאולה, שנזכה בקרוב לראותה.

מי שרוצה לזכות לכל זה יתקשר אלינו, לעזור להפיץ את שעורי הזוה"ק ויזכה לברכת הרשב"י הקדוש.

מִשֶׁה רַבְּנּוֹ וְהַרְשָׁב"י אוֹמְרִים: כִּי הַזֶּה הַקְּדוֹשׁ הוּא כְּמוֹ תַבַּת נֹחַ^ה
שְׂאֵלוֹ שְׂיִלְמְדוּ וַיִּנְצְלוּ מִחֲבַלֵי מִשִׁיחַ.

וְהַרְמַח"ל הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר לָנוּ: שֶׁרַק בְּזֶה תְּלוּי סוּד הַצֵּלָתָ עִם יִשְׂרָאֵל
בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן וְגֵאוֹלָתוֹ, בְּכַח וְסִגְלָתוֹ לְמוֹד הַזֶּה הַקְּדוֹשׁ, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ

והו' ספר הזהר הוא פתבת נח שנתכנסו בה שנים מעיר ושבע ממלכותא: ובוזר פרשת בהעלותך (חלק ג דף קגג), ואינון ערב רב רשיעייא, דיתקיים בהו בההוא זמנא, (דניאל יב ט) יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים, יתלבנו אינון מארי משנה, ויצרפו אינון זרעא קדישא דשאר עמא, הדא הוא דכתיב, (זכריה יג ט) וצרפתים כצרוף את הכסף, והרשיעו רשעים, אינון ערב רב. והמשכילים יבינו (דניאל ט) אינון מארי קבלה, וביאור: ומה שכתוב בדניאל והמשכילים יבינו, אל הם בעלי הקבלה העוסקים בסודות התורה וכן לומדי הזוהר הקדוש דאתמר בהון (שם פסוק א) והמשפילים וזהירו בזהר הרקיע. אלין אינון דקא משתדלין בזהר דא, דאקרי ספר הזהר וביאור: אלו הם שעוסקים באור הזה הנקרא ספר הזוהר, הן הלומדים בעצמם ובוודאי המזכים לאחרים שילמדו, דאיהו פתיבת נח וביאור: שהזוהר הקדוש נקרא תיבת נח שמציל מכל הפרעניות וכמו שבתיבת נח רק מי שהאמין ניצל, כך רק מי שיאמין וילמד את הזוה"ק ניצל, דמתכונשין בה שנים מעיר, ושבע ממלכותא. ולזמנין אַחַד מעיר, ושנים ממשפחה. וביאור: ולפעמים כשאין זכות בדור יהיו רק מעטים זיכוי לכהן, דבהון וביאור: שבאלו שיזכו ללמוד בספר הזוהר ויתקיים (שמות א) כל הבהן הילוד וביאור: היינו כל הנשמות הנולדות מאימא קדישא, וכידוע שהלומד בוזה"ק מתדבק בנשמת הרשב"י וזוכה על ידו לכהן דהיאורה תשליכוהו. וביאור: דורש את מילת היאורה מלשון אור השם ודא אורה דספרא דא. וביאור: וזהו האור של הספר הזה שיזכו לראות באורו ולהיגאל על ידו וכלא על סיבה דילן וביאור: והכל הוא מסיבתך ומכוךך לפי שאתה מתלבש בנשמות של תלמידי חכמים.

ברייחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, וכלנו נכרח להתבה הזאת וננצל ונמצא שברייחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, שבסודה נעשה הזוהר, אשר בו נכללו כל הששים רבוא נשמתין, כמזכר בתקונים, ואז נחשב זה לברייחה כללית לכל ישראל, עד שבסוף הימים לא יצטרף אלא יציאה, וזהו שנאמר (ישעיה נב, יב) "כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו ביה הלך לפניכם ה' ומאספכם אלקי ישראל..."

כל מי שיתדבק בזהר הקדוש בורח מן הסטרא אחרא, וינצל מחבלי משיח והאמת, כי ספר הזהר נשאר אחריו (אחרי רשב"י) וז"ע, שכל מי שיתדבק בו נקרא שבורח מן הסטרא אחרא, עד שלא יצטרף לו (באחרית הימים) אלא יציאה, ואודיעך מה תועלת נמצא בזה, והאמת כי תועלת גדול הוא, כי הוא הצלה מחבלי משיח.

והו הגאולה העתידה לא תהיה עד שיזכו לתוספת הקדשה הזו, ואשרי הזוכה בה דברי השל"ה הקדוש: "הנה מבאר מפי שחבור הזהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים, שאז תגלה לתחתונים. ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסתו אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו, וזה שאמר ובגנינה ושביתם איש אל אחותו וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, בשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצרך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם הפסח ודם המילה, כן

הַקְדוּשׁ: בְּרִיחַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי עֲשֵׂתָה עֵינַן הַתְּבָה, וְכִלְנוּ נְבַרַח לְהַתְּבָה הַזֹּאת וְנִצַּל, אֲשֶׁר עַל כֵּן בִּשְׁעָה זֹ, כֹּאֲשֶׁר מִדַּת הַדִּין מִתּוּחָה עַל שׁוֹנֵאִיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בֶּאֱרֶץ וּבְעוֹלָם, כֹּאֲשֶׁר מִחוּץ תִּשְׁכַּל חֶרֶב וּמַחְדָּרִים אִימָה, וְאִין עֵצָה וְאִין תְּבוּנָה לִנְגַד ה', שְׁבַדְרָךְ הִטְבַּע אֵי אִפְשֶׁר לָנוּ לְהַתְּגוֹנוֹן בְּפָנֵי צִאֲצָאֵינוּ שֶׁל אוֹתוֹ פֶּרָא אָדָם (יִשְׁמַעְיָאֵל), וְחַיִּים תְּלוּיִים לָנוּ מִנְּגַד, וּמִתְקַיִּימַת בְּנוּ נְבוֹאֵת חַז"ל שְׁנִיבָאוּ לָנוּ: שִׁיבֹאוּ יָמִים שְׁלֵא יִהְיֶה לָנוּ עַל מִי לְהִישָׁעַן אֲלֵא עַל אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים (סִנְהֶדְרִין פ' חֲלֵק). וְעַלִּינוּ לִלְכַת עֵתָה בְּעַקְבֵי הַצֶּאֱן, לְתַפּוֹס אוֹמְנוֹת אֲבוֹתֵינוּ, וְלִהְרַבּוֹת בְּתַפִּילָה וּבְתַחֲנוּנִים לְפָנֵי בַּעַל הַרְחָמִים, וְכֵן לְהַרְבּוֹת בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה וּבְגַמְיִלוֹת חֲסִדִים וּלְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּכֹל כּוּחַ הַרוּחָנִי שֶׁבִידֵינוּ.

נז) מוֹדְעָה רַבָּא לְאוּרֵיָתָא – דְּבַר הַשְּׁוֵה לְכָל נַפְשׁ לְלֵא סָפֵק

וּמִכַּאֵן מוֹדְעָה רַבָּא לְאוּרֵיָתָא, וְקִרְיַת קוֹדֵשׁ לְמַצְדִּיקֵי הַרְבִּים כְּכּוֹכְבִים, דִּי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, הֵם מִזְכִּי הַרְבִּים שְׁזִכּוֹת הַרְבִּים תְּלוּיָה בְּהֵם, וְכֵן לְגַבְאֵי בֵּית הַכְּנֶסֶת וּבְתֵי מַדְרַשׁ בֶּאֱרֶץ הַקּוֹדֵשׁ, וּבְעוֹלָם כּוֹלוּ, וּבְעִיקְרָא לְתַלְמִידֵי הַחֲכָמִים שְׁבִישְׂרָאֵל, לְקַבֵּל עֲצוֹתוֹ שֶׁל צְדִיק, הֲלֵא הוּא מוֹרָה

הַגְּאֻלָּה הַעֲתִידָה לֵא יִהְיֶה הַגְּאֻלָּה עַד שְׁיִזְכּוּ לְתוֹסֶפֶת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, וְהוּא רְצוֹן הָאֵל יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרֵי הַזּוֹכֵה בָּהּ" (עֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת מְאֻמְרָא רַאשׁוֹן, שְׁנֵי לַחֲוֹת הַבְּרִית).

הַרְמַח"ל זי"ע לֵא מְצָא עֵצָה לְבַטֵּל גְּזֵרוֹת מַעַם יִשְׂרָאֵל, אֲלֵא בְּלִמּוּד "הַזְהָר הַקְּדוּשׁ" בְּרֶצֶף לְלֵא הַפְּסֵק, שְׁבִכְח "הַזְהָר הַקְּדוּשׁ" לְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת וּלְקַרְבַּת הַגְּאֻלָּה בְּרַחֲמִים. כְּמוֹ כֵּן, בְּנוֹסֶף לְמַעֲלָה הַנִּפְלְאָה שֶׁל קְרִיב הַגְּאֻלָּה בְּרַחֲמִים, מְסַגְּלִים הַלְמוּד וְהַקְּרִיָּאָה בְּסִפְרָא הַזְהָר הַקְּדוּשׁ לְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת וְלִהְיוֹת כְּחוֹמָה בְּצוּרָה מִפְּנֵי כָּל צָרָה רַחֲמָנָא לִיְצִלָּן.

כְּבוֹד תּוֹרַתְכֶם יִקַּח אֶת הָעֵצָה הַזֹּאת וְיִהְיֶה לוֹ לְזִכּוֹת – וְעַתָּה אֵל יִשְׁלִיכּוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַדְּבַר הַזֶּה אַחֲרֵי גֹם, כִּי אֲנִי אֶלְמֵלֵא נְתִישֶׁר חִילֵי הַיְיִתִי קוֹבֵעַ דְּבַר זֶה בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם, אֲבָל כְּבוֹד תּוֹרַתְכֶם יִקַּח אֶת הָעֵצָה הַזֹּאת וְיִהְיֶה לוֹ לְזִכּוֹת, כִּי אִין כְּמוֹהָ לְטוֹבָה לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְכָל אֶחָד בְּמִקּוֹמוֹ יִכּוֹל לְעַשׂוֹתוֹ כִּי לֵא דְבַר קְשָׁה הוּא כָּלֵל".

וּמִי לָנוּ גְּדוֹל כְּהַרְמַח"ל זי"ע אֲשֶׁר הִיָּה בְּקֵי עֲצוּם בְּכָל מְכַמְנֵי הַתּוֹרָה וְלֵא מְצָא עֵצָה לְבַטֵּל גְּזֵרוֹת מַעַם יִשְׂרָאֵל אֲלֵא אֶת הָעֵצָה הַזֹּה, לְמוּד בְּסִפְרָא הַזְהָר בְּרֶצֶף לְלֵא הַפְּסֵק, שְׁבִכְח הַקְּדוּשָׁה הַעֲלִיּוֹנָה שֶׁל סִפְרָא הַזְהָר הַקְּדוּשׁ לְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת וּלְקַרְבַּת הַגְּאֻלָּה בְּרַחֲמִים. (אֲגַרַת הַרְמַח"ל – מְאוּרוֹת הַזְהָר).

דרכם של כל ישראל הרמח"ל הקדוש, לקיים דברו אשר דיבר, ולארגן בכל עיר גדולה לאלוקים, ואם אפשר בכל שכונה גדולה, בה גרים שלומי אמוני ישראל, לימוד רצוף של הזוהר הקדוש כנזכר באגרת פ"ו, מבוקר ועד ערב חוק ולא יעבור [ובמקום שיש 80 מתנדבים לערך, די שכל אחד ישתתף בשעה אחת בשבוע, ואם יש רק 40 מתנדבים, אזי די בשעתיים שבועיות, וזה דבר השווה לכל נפש ללא ספק], ויהי רצון שעל ידי התיקון הגדול הזה נזכה לבטל כל גזירות קשות מעל עם ישראל, ונזכה לחומת מגן אמיתית מפני הגזירה קשה ח"ו, כהבטחת הרמח"ל.

הנביא ישעיה אומר: (פְּרָק מֵא יד-טו) **אֵל תִּירָאִי תוֹלַעַת יַעֲקֹב מְתֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ נָאִם ה' וְגֹאֲלֶךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:** הִנֵּה שְׂמַתִּיךָ לְמוֹרֵג חֲרוֹץ חֲדָשׁ בַּעַל פִּיפִיּוֹת תְּדוּשׁ הַרִים וְתִדַּק וּגְבָעוֹת כְּמֹץ תִּשִּׁים: וּבְתַרְגוּם יוֹנָתָן בִּיאָר: לֹא תִדְחֲלוּן שְׁבֻטֵי דְבֵית יַעֲקֹב זְרַעֲיָתָא דְיִשְׂרָאֵל, מִימְרֵי בְּסַעֲדָכוֹן אָמַר ה' וּפְרִיקְכוֹן קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל: **וּבְרַד"ק בִּיאָר:** אֵל תִּירָאִי תוֹלַעַת יַעֲקֹב - לְפִי שֶׁהֵם חֲלָשִׁים בְּגִלוֹת כְּתוֹלַעַת, וְיִלְמְדֵנוּ לְמָה נִמְשְׁלוּ יִשְׂרָאֵל לְתוֹלַעַת, לומר לך מֵה תוֹלַעַת זוֹ אֵינָה מְכָה אֶת הָאֲרָזִים אֶלָּא בְּפֶה, וְהִיא רַכָּה וּמְכָה אֶת הַקֶּשֶׁה, כִּי יִשְׂרָאֵל כָּל כַּחַם בְּתַפְלָה, וּמְכִים רִשְׁעֵי הָעוֹלָם שֶׁהֵם חֲזָקִים כְּאֲרָזִים וְנִמְשְׁלִים בָּהֶם שְׁנֵאמַר אֲרִז בְּלִבָּנוֹן.

הקול קול יַעֲקֹב

אין כּחם של ישראל אלא בפיּהם
בְּגִדְנוּ כַח אֲדִיר, לְנִצַּח אֶת הָאוֹיֵב, לְתֵת אֶת הַמַּכָּה הָרִאשׁוֹנָה!
לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ נוֹתְנִים אֶת הַמַּכָּה הָרִאשׁוֹנָה!

צה"ל מתפוננים להחזיר "מכה שנייה" לאירן על ידי צוללות, זאת אומרת
שפּבּר השלימו עם העבדה, שתהיה זו אירן שתתן את "המכה הראשונה" - פּצצה
גרעינית לישראל [ח"ו], (והצבא משער שזה עלול לגבות כמליון נפש רח"ל).

הַמְּדִינָה כָּבֵר הַשְּׁלִימָה עִם הַמַּצָּב! אֲנַחְנוּ לֹא מוֹשְׁלִימִים עִם הַמַּצָּב הַזֶּה!
וְנַהפּוֹךְ הוּא! אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים הַמָּה בְּשׁוֹנְאֵיהֶם!

אֲנַחְנוּ נִתֵּן אֶת "הַמַּכָּה הָרִאשׁוֹנָה"!

"נִקְהָלוּ הַיְהוּדִים בְּעַרְיָהּם בְּכָל מְדִינֹת הַמְּלֻכָּה" ... לְלַמּוֹד זֹהַר הַקְּדוֹשׁ
"וְאִישׁ לֹא עָמַד לַפְּגִיחָהּ כִּי נָפַל פַּחַדָּם עַל כָּל הָעַמִּים": (אסתר פרק ט ב)

אֲנַחְנוּ יְכוּלִים מִיָּדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ וְאֶפִּילוֹ
מִסֵּפֶר פְּעֻמִּים, וְכֵן נִמְנַע אֶת הָאֶסוֹן וְנִקְרַב אֶת הַגְּאוּלָּה בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים.

וְכֵן אֹמֵר מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם לְרִשְׁב"י זי"ע בַּזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ (פּרֶשֶׁת נִשָּׂא דָף
קכ"ד), "בְּהַאי חֲבוּרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֹּהַר יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמִי". [באור
הַדְּבָרִים: בְּזִכּוֹת הַחֲבוּר שִׁלְךָ, סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ, יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת
בְּרַחֲמִים לְלֹא צָרוֹת וְיִסוּרִים וּלְלֹא צַעַר חֲבֵלֵי מִשִּׁיחַ!]

כִּיצַד זֶה אֶפְשָׁרִי? - הָאֵם יְכוּלִים לְיִישֵׁם זֹאת?

אָבו, אֶפְשָׁר וְאֶפְשָׁר! - בְּתַכְנִית קִלְה וּמִתְאִימָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד!

שְׁלֹא תִגִּידוּ לֹא יַדְעֵנוּ! - שְׁלֹא תֹאמְרוּ לֹא יִכְלְנוּ!

בְּגִדְנוּ הַדְּבָר, וְחֹב קְדוֹשׁ הוּא לָנוּ! - מִי לֵה' אֵלָי!

מסלול א: אם יש בידכם להשפיע על 354 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [כגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 6-7 דפים לאחד, לוקח לא יותר מ 12 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 12 דקות בלבד!

מסלול ב: אם יש בידכם להשפיע על 177 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [כגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 12-14 דפים, לוקח לא יותר מ 24 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 24 דקות בלבד!

מסלול ג: אם יש בידכם להשפיע על 118 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [כגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 18-20 דפים, לוקח לא יותר מ 36 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 36 דקות בלבד!

מסלול ד: אם יש בידכם להשפיע על 89 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [כגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד 24-28 דפים, לוקח לא יותר מ 48 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 48 דקות בלבד!

מסלול ה: אם יש בידכם להשפיע על 45 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [כגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי - מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זוהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה.

למוד לערך 52 דפים, לוקח לא יותר מ 96 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת, ב 96 דקות בלבד!

הקב"ה הקדים לנו רפואה למכה ושלה לנו את הרשב"י להצילנו מכל גזרות קשות ורעות.

עורו ישינים מתרדמתכם!

עם ישראל זקוק להנצל מהמבול הנורא!

וזאת אפשר רק על ידי:

תבת נח – שהוא "הזהר הקדוש"

אל תגידו לא ידענו! – אל תגידו לא יכלנו!

היצר הרע יודע בודאות, שעל ידי למוד הזהר הקדוש, הוא נדחה מן העולם ומתבטל שלטונו, וזוהי המלחמה האחרונה שלו. על כן הוא מתאמץ להחדיר מחשבות של שטות והבל, הפך האמת ממש.

על כן זהירות סכנה! לא לפול ברשת היצר! כדאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן יצר הרע מסיתו לאדם בעולם הזה ומעיד עליו לעולם הבא, מה יעשה וינצל: תנא דבי רבי ישמעאל אם פגע בך מנוול זה משכהו לבית המדרש, וכו'... (ספ"ה דף נב:).

ובזכותכם יתקיים בנו הכתוב: (שמות פרק טו פ' טז-יח) "תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועה וידמו כאבן עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קניית: תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת ה' מקדש אדני כוננו ידיך: ה' ימלך לעלם ועד", בב"א.

וזהררתה אתהם את החקים ואת התורות והודעת להם את הדרך ולכן בה ואת המעשה אשר יעשו: ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלקים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות: (שמות פרק יח כ-כא).

אנו מתארגנים למנות שרי אלפים, שרי מאות, שרי חמשים, ושרי עשרות, לאחד את כל עם ישראל בלימוד הזוה"ק, ולעשות סיומים מידי יום ביומו, [לפי הזוהר היומי המחולק ל 354 יום 6-7 דפים ליום] להצלת עם ישראל.

נא למלאות השמות, ולחלק את סדר הלימוד לפי הטופס המובא בספר "תבת נח".

נח) אין צורך לפרט את כל הישועות והברכות האמורות ללומדי הזוהר פי רבים הם

אין צורך לפרט את כל הישועות והברכות האמורות ללומדי הזוהר פי רבים הם, בעזרת השם תראה זאת בעסק הבא שיתגלגל לידך, ישועות גלויות לעין, ברכות מעל הטבע, סיעתא דשמיא על כל צעד ושעל, וחסדים גלויים. - ועוד ידוע תקנת הרמח"ל זיע"א דרק על ידי למוד הזוהר הקדוש, נפדה מן הצרות ונגאל ברחמים, ומפךש בזוהר הקדוש (פרשת נשא קכד): "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", ויתקיים בנו ההבטחה של הנביא יחזקאל (לו פה), "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם", ונזכה להושע בתשועת עולמים בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן!

תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו, הוא ימליץ טוב בעדנו, אדוננו בר יוחאי. ואמרתם:

אמר רבי עקיבא, אשריכם ישראל, לפני מי אתם מטהרין, ומי מטהר אתכם, אביכם שבשמים. ואומר, מקוה ישראל ה' מה מקוה מטהר את הטמאים, אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל:

